



แผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปี

พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕



องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์



๐๔๒ ๐๖๑ ๐๒๔



www.nongsung.go.th



225 หมู่ ๑ ตำบลหนองสังข์ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขึ้นภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นหุ้นส่วน(Partnerships) ทางสังคมที่หลากหลายเพื่อร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น เป็นการมีส่วนร่วม(Participation) ทั้งในเชิงสร้างกระบวนการทัศนคติเชิงความคิด การแสดงพลังออกมาในสิ่งที่ตนเองต้องการ การแสดงออกถึงการอยู่ร่วมกันแบบเอื้ออาทรและสันติที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่เป็นสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (Relationship) ในท้องถิ่นอาจเกิดการเห็นร่วมและเห็นต่างได้เสมอ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นโดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นผ่านกระบวนการระดมสมอง (Brainstorming) ร่วมคิด ร่วมทำร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรึกษาหารือกันในท้องถิ่น แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์

นอกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วยส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นที่ ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ โดยใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณเพื่อนำไปปฏิบัติ โดยใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์
สิงหาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

หน้า

๑. ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑

๒. ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล	๑๒
๒.๒ นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น	๑๒
๒.๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๑๖
๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์	๔๙
๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา	๕๐
๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น	๕๑

๓. ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๓.๑ สรุปภาพรวมของโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๕๗
๓.๒ บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๑)	๕๙
๓.๓ บัญชีรายละเอียดโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒)	๖๐
๑) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑	๖๐
- การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	
๒) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๒	๑๐๖
- การพัฒนาด้านการเกษตรเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	
๓) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓	๑๐๗
- การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
๔) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔	๑๒๕
- การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	
๕) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕	๑๓๐
- การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๖) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖	๑๓๑
- การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการบริการ	

ภาคผนวก

- ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ ประจำปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(๑) ด้านกายภาพ

๑) ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลหนองสังข์ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล หนองสังข์ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย ตั้งอยู่ในเขตอำเภอนาแก ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งอยู่บ้านหนองสังข์ หมู่ที่ ๑ ห่างจากที่ว่าการอำเภอนาแกประมาณ ๗ กิโลเมตร มีหมู่บ้านจำนวน ๑๒ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- | | |
|------------|------------------|
| หมู่ที่ ๑ | บ้านหนองสังข์ |
| หมู่ที่ ๒ | บ้านหนองสังข์ |
| หมู่ที่ ๓ | บ้านคำเม็ก |
| หมู่ที่ ๔ | บ้านหนองห้าง |
| หมู่ที่ ๕ | บ้านหนองกุ้ง |
| หมู่ที่ ๖ | บ้านส้มป่อย |
| หมู่ที่ ๗ | บ้านหนองสังข์ |
| หมู่ที่ ๘ | บ้านหนองสังข์ |
| หมู่ที่ ๙ | บ้านคำเม็ก |
| หมู่ที่ ๑๐ | บ้านหนองสังข์ |
| หมู่ที่ ๑๑ | บ้านหนองไผ่พัฒนา |
| หมู่ที่ ๑๒ | บ้านดอนสักทอง |

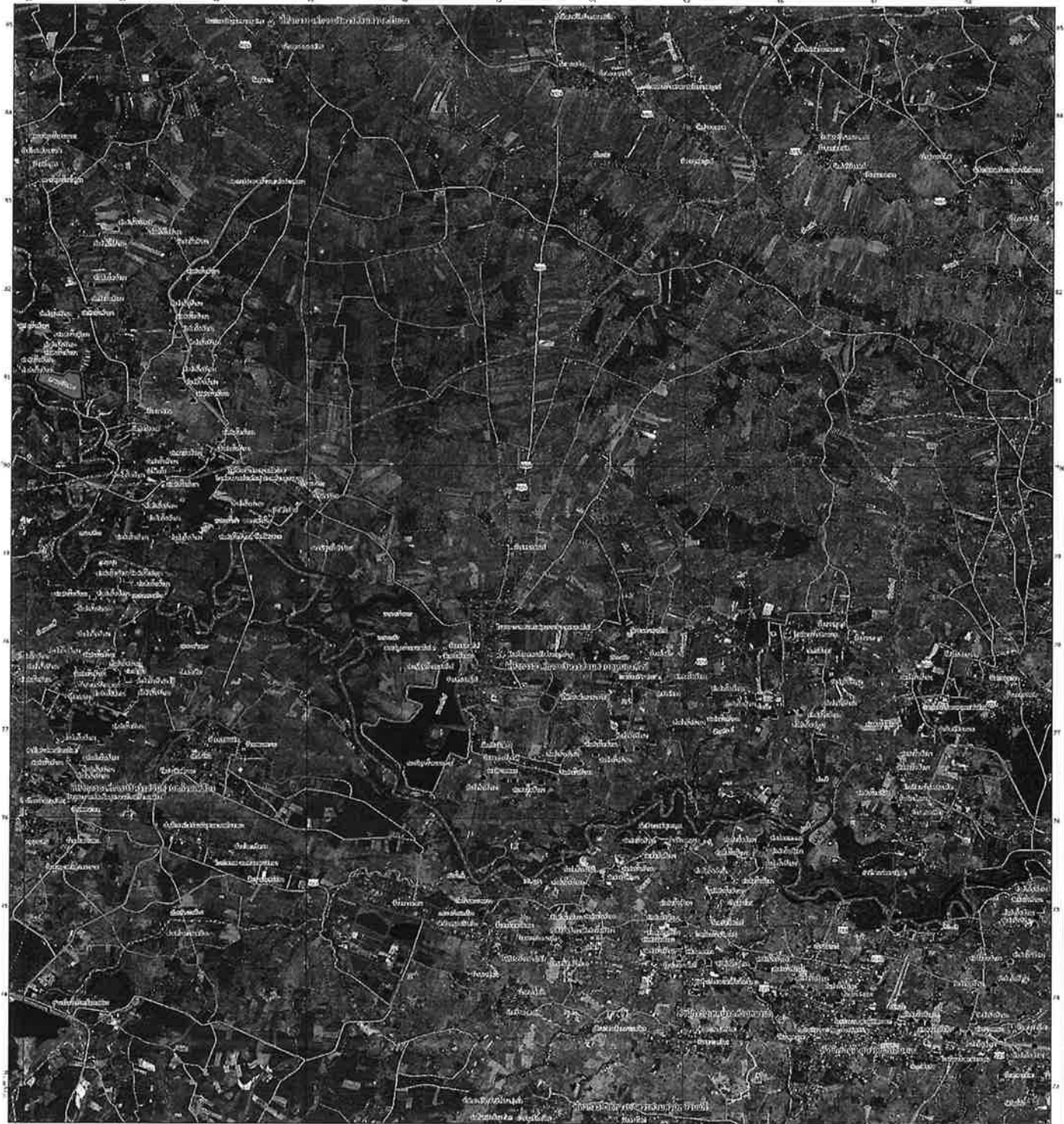
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์

แผนที่ภาพถ่ายดาวเทียม WGS1984

อำเภอสามโก้ จังหวัดนครพนม

UTM ZONE 48 ม.พ.ร.ส.ท. 1 : 20,000

พิมพ์ครั้งที่ 1
EDITION 1-HAI



โครงการจัดทำแผนที่ภาพถ่ายดาวเทียม
โดย อบ.ส.ท.หนองสังข์ โดยความร่วมมือของ อบ.ส.ท.หนองสังข์ และ อบ.ส.ท.สามโก้
แผนที่ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการจัดทำแผนที่ภูมิสารสนเทศ (GIS) ของ อบ.ส.ท.หนองสังข์
Copyright © 2551 โดย อบ.ส.ท.หนองสังข์ และ อบ.ส.ท.สามโก้

คำอธิบายสัญลักษณ์

- ถนนสายหลัก
- ถนนสายรอง
- ถนนสายซอย
- ถนนสายลูกรัง
- ถนนสายดิน
- ถนนสายน้ำ
- ถนนสายไฟฟ้า
- ถนนสายโทรศัพท์
- ถนนสายประปา
- ถนนสายระบายน้ำ

- น้ำ
- น้ำท่วม
- น้ำขุ่น
- น้ำสกปรก
- น้ำเสีย
- น้ำเน่า
- น้ำขุ่น
- น้ำสกปรก
- น้ำเสีย
- น้ำเน่า

- บ้าน
- บ้านใหม่
- บ้านเก่า
- บ้านร้าง
- บ้านชำรุด
- บ้านทรุด
- บ้านพัง
- บ้านแตก
- บ้านไหม้
- บ้านถล่ม

แผนที่ภาพถ่ายดาวเทียม WGS 1984
โดย อบ.ส.ท.หนองสังข์ และ อบ.ส.ท.สามโก้
โครงการจัดทำแผนที่ภูมิสารสนเทศ (GIS) ของ อบ.ส.ท.หนองสังข์
Copyright © 2551 โดย อบ.ส.ท.หนองสังข์ และ อบ.ส.ท.สามโก้

การบูรณาการแผนที่



รูปภาพแผนที่ตำบลหนองสังข์

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มตามริมน้ำท่า พื้นที่มีลักษณะลาดเอียงจากทางทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ พื้นที่ด้านทิศตะวันตก และทิศใต้ มีลำน้ำท่าเป็นแนวเขต ตำบล พื้นที่โดยทั่วไปเป็นทุ่งนา

๓) ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลหนองสังข์เป็นพื้นที่มีฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียง ใต้ที่พัดปกคลุม และอิทธิพลจากป่าไม้และเทือกเขาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมทั้งพายุ จากทะเลจีนใต้ที่เคลื่อนผ่านหรือเคลื่อนเข้าใกล้ แต่เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากปรากฏการณ์เอลนีโญและปรากฏ การลานินญา ซึ่งส่งผลให้ในบางปีจะมีปริมาณฝนตกน้อยส่งผลกระทบต่อเกษตรกรในพื้นที่ตำบลหนองสังข์เกี่ยวกับ ภัยแล้งหรือปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ติดกับน้ำท่า

ฤดูร้อน เริ่มต้นแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ - กลางเดือนพฤษภาคม ของทุกปี อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๕ - ๓๕ องศาเซลเซียส และมีอุณหภูมิสูงสุดอยู่ระหว่าง ๓๗ - ๔๐ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนตุลาคม ของทุกปี

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม - กลางเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี โดยทั่วไปอากาศจะ หนาวเย็นอุณหภูมิเฉลี่ย ๑๖ - ๒๕ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดอยู่ในช่วง ๘ - ๑๕ องศาเซลเซียส

๔) ลักษณะของดิน

พื้นที่ตำบลหนองสังข์ลักษณะของดินจะเป็นดินร่วนปนทรายมีเนื้อที่ทั้งหมด ๒๒,๕๐๐ ไร่ (๓๖ ตารางกิโลเมตร) เป็นพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ ๒๐,๘๙๑ ไร่

(๒) ด้านการเมือง / การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

ทิศเหนือ	ติด ตำบลวังยาง	อำเภอวังยาง	จังหวัดนครพนม
ทิศใต้	ติด ตำบลบ้านแก่ง	อำเภอนาแก	จังหวัดนครพนม
ทิศตะวันออก	ติด ตำบลนาคู่	อำเภอนาแก	จังหวัดนครพนม
ทิศตะวันตก	ติด ตำบลวังยาง	อำเภอวังยาง	จังหวัดนครพนม

๒) การเลือกตั้ง

ข้อมูลด้านการเมืองการบริหาร

๑. ผู้บริหารท้องถิ่น

- นายกอบต. ๑ คน
- รองนายก อบต. ๒ คน
- เลขานุการนายกอบต. ๑ คน

๒. สมาชิกสภาท้องถิ่น จำนวน ๑๒ คน

๓. หน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้ง จำนวน ๑๒ หน่วย

(๓) ประชากร

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ข้อมูลประชากร ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๙ (สำนักงานทะเบียนอำเภอเมือง)

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
หนองสังข์ หมู่ที่ ๑	๒๖๕	๔๑๙	๔๒๖	๘๔๕
หนองสังข์ หมู่ที่ ๒	๑๙๘	๓๓๖	๓๘๔	๗๒๐
คำเม็ก หมู่ที่ ๓	๓๐๘	๔๑๓	๓๘๗	๘๐๐
หนองห้าง หมู่ที่ ๔	๒๐๓	๒๘๗	๓๐๐	๕๘๗
หนองกุง หมู่ที่ ๕	๑๖๕	๒๗๖	๒๗๙	๕๕๕
ส้มป่อย หมู่ที่ ๖	๒๒๐	๒๗๕	๒๖๒	๕๓๗
หนองสังข์ หมู่ที่ ๗	๑๗๐	๒๗๕	๒๗๑	๕๔๖
หนองสังข์ หมู่ที่ ๘	๒๑๑	๒๖๗	๒๙๘	๕๖๕
คำเม็ก หมู่ที่ ๙	๒๖๑	๓๕๑	๓๗๔	๗๒๕
หนองสังข์ หมู่ที่ ๑๐	๕๐๐	๒๔๘	๒๕๒	๕๐๐
หนองไผ่พัฒนา หมู่ที่ ๑๑	๒๕๗	๓๐๔	๒๘๖	๕๙๐
ดอนสักทอง หมู่ที่ ๑๒	๑๓๔	๑๖๒	๑๘๒	๓๔๔
รวม	๒,๕๖๑	๓,๖๑๓	๓,๗๐๑	๗,๓๑๔

ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต

(สำนักงานทะเบียนอำเภอเมือง ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๙)

ชื่อหมู่บ้าน	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
มกราคม	๓,๖๔๖	๓,๗๑๗	๓,๖๓๓	๓,๗๒๐	๓,๖๓๔	๓,๗๐๗	๓,๖๑๘	๓,๗๑๐	เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลคาดการณ์ในอนาคตจำนวนประชากรจะมีการเพิ่มหรือลด (+/-) ไม่แตกต่างกันหรือใกล้เคียงกัน
กุมภาพันธ์	๓,๖๓๗	๓,๗๑๒	๓,๖๓๕	๓,๗๒๑	๓,๖๓๑	๓,๗๐๔	๓,๖๑๘	๓,๗๐๗	
มีนาคม	๓,๖๓๓	๓,๗๐๕	๓,๖๓๓	๓,๗๒๐	๓,๖๓๓	๓,๖๙๙	๓,๖๑๕	๓,๗๐๙	
เมษายน	๓,๖๒๙	๓,๗๐๒	๓,๖๓๕	๓,๗๑๘	๓,๖๓๕	๓,๖๙๕	๓,๖๑๒	๓,๗๐๗	
พฤษภาคม	๓,๖๒๘	๓,๗๐๙	๓,๖๓๐	๓,๗๑๖	๓,๖๓๘	๓,๖๙๓	๓,๖๑๖	๓,๗๐๓	
มิถุนายน	๓,๖๒๔	๓,๗๑๕	๓,๖๓๕	๓,๗๑๓	๓,๖๓๕	๓,๖๙๔	๓,๖๑๒	๓,๗๑๔	
กรกฎาคม	๓,๖๓๐	๓,๗๑๙	๓,๖๓๕	๓,๗๑๑	๓,๖๓๑	๓,๖๙๗	-	-	
สิงหาคม	๓,๖๓๓	๓,๗๒๒	๓,๖๓๘	๓,๗๐๙	๓,๖๒๙	๓,๗๐๑	-	-	
กันยายน	๓,๖๓๔	๓,๗๒๒	๓,๖๓๘	๓,๗๐๘	๓,๖๓๒	๓,๗๐๕	-	-	
ตุลาคม	๓,๖๓๓	๓,๗๒๖	๓,๖๓๑	๓,๗๑๐	๓,๖๒๕	๓,๗๐๔	-	-	
พฤศจิกายน	๓,๖๓๖	๓,๗๒๘	๓,๖๓๕	๓,๗๐๙	๓,๖๒๒	๓,๗๐๓	-	-	
ธันวาคม	๓,๖๓๒	๓,๖๒๔	๓,๖๓๖	๓,๗๐๙	๓,๖๒๐	๓,๗๐๕	-	-	

(๔) สภาพทางสังคม

๑) การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	๓	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา	-	แห่ง
- โรงเรียนอาชีวศึกษา	-	แห่ง
- โรงเรียนขยายโอกาส	๑	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	-	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๔	แห่ง
- วัด/สำนักสงฆ์	๙	แห่ง

๒) สาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด	-	เตียง	-	แห่ง
- สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน หรือ รพ.สต.	๒			แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน	-			แห่ง
- อัตราการใช้ส้วมราดน้ำ	ร้อยละ ๑๐๐			

๓) อาชญากรรม

ตำบลหนองสังข์มีเหตุการณ์หลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ วิธีการแก้ปัญหาของตำบลหนองสังข์ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือ การติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ เช่น ติดตั้งที่บริเวณสี่แยกตลาด นสร. ,บริเวณหน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ,ในพื้นที่บ้านหนองห้าง หมู่ที่ ๔ เป็นต้น หรือการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก และติดตั้งกระจกโค้งมองมุม รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ งานประเพณี เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำหมู่บ้าน การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์และฝ่ายปกครองจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้ ประกอบกับสถิติการเกิดอุบัติเหตุในเขตพื้นที่ตำบลหนองสังข์มีเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้งซึ่งสาเหตุมาจากความประมาท ขับรถเร็ว การไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร สภาพถนนที่ชำรุด รวมทั้งปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน มาตรการในการป้องกันในปัจจุบันก็คือการติดตั้งป้ายเตือน สัญญาณไฟกระพริบ เป็นต้น สำหรับการแก้ไขปัญหาในระยะยาวจะต้องมีการหามาตรการและแนวทางแก้ไขอีกต่อไป

๔) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลหนองสังข์ ถือเป็นพื้นที่เฝ้าระวังที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด จากข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอหนองสังข์รายงานว่ามีการคัดกรองผู้เสพยาเสพติดโดยมีเยาวชนและประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองสังข์มีรายชื่ออยู่ในระบบการคัดกรอง โดยมีบางรายที่ผ่านการอบรมบำบัดฟื้นฟูแล้วและยังมีบางรายที่ยังไม่ผ่านโดยจากการสอบถามผู้นำหมู่บ้านก็ทราบว่ามีการถูกดำเนินคดีบ้างไปทำงานในต่างจังหวัดบ้าง เป็นต้น ทำให้บางครั้งนโยบายที่ต้องการจะฝึกอบรมบำบัดฟื้นฟูและการ

ฝึกอบรมด้านอาชีพมีความลำบากประกอบกับผู้เสพผู้ติดยาเสพติดเองไม่ให้ความร่วมมือเนื่องจากถือเป็นนโยบายของรัฐที่ต้องการให้มีระบบการสมัครใจหรือกึ่งสมัครใจมามาตรการบังคับ

ปัจจุบัน การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ การแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด ซึ่งจะเป็นการดำเนินการในลักษณะการป้องกันปรามกั้นนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น อำเภอรอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ก็ได้ให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดกับศูนย์ต่อสู้เอาชนะยาเสพติดแบบบูรณาระดับอำเภอ (ศพส.อ.) ด้วยดีเสมอมา

๕) การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. โครงการช่วยเหลือราษฎรผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ
๕. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไว้ที่พึง
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านให้แก่ผู้ยากไร้หรือด้อยโอกาส

ทั้งนี้ กองสวัสดิการสังคมได้มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น สำนักงาน

พัฒนาชุมชนอำเภอนาแก กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ฯลฯ เพื่อจัดทำงบประมาณ ความรู้ เป็นการบูรณาการร่วมกันอยู่ตลอดเวลา

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง (ทางบก, ทางน้ำ, ทางราง ฯลฯ)

- ถนนเข้าอำเภอ	เป็นถนนลาดยาง	จำนวน	๒	สาย
- ถนนติดต่อระหว่างหมู่บ้าน	เป็นถนนลาดยาง	จำนวน	๒	สาย
	เป็นถนนคอนกรีต	จำนวน	๒๒	สาย
	เป็นถนนลูกรัง	จำนวน	๑๔	สาย

๒) การไฟฟ้า

- หมู่บ้านที่ใช้ไฟฟ้าเข้าถึง	จำนวน	๑๒	หมู่บ้าน
- จำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้า	จำนวน	๒,๕๖๑	ครัวเรือน
- จำนวนประชากรที่ไม่มีไฟฟ้าใช้	จำนวน	-	ครัวเรือน

๓) การประปา

การประปามีทั้งระบบประปาหมู่บ้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ให้การสนับสนุนงบประมาณก่อสร้าง และยังมีระบบประปาหมู่บ้านที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหา คือ ระบบประปาชำรุดเนื่องจากการใช้งานมานาน น้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการแตกตะกอนของน้ำ ประปาของขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ อีกทั้งการวางระบบท่อแนวประปายังไม่ครอบคลุมทั่วถึงจำเป็นต้องมีการดำเนินการให้เรียบร้อย รวมทั้งการซ่อมแซมปรับปรุงระบบประปาที่ชำรุดเสียหายให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕) ระบบโลจิสติกส์ (logistics) หรือการขนส่ง

ในพื้นที่ตำบลหนองสังข์ มีตู้ไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งบริการ ณ หมู่ที่ ๒ บ้านหนองสังข์ ตำบลหนองสังข์ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ส่วนกิจการขนส่ง วัสดุ และครุภัณฑ์ ยังไม่มี

(๖) ระบบเศรษฐกิจ

๑) การเกษตร

ที่	พื้นที่	แหล่งรายได้ของครัวเรือน(บาท/ปี)			รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย(บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
		อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่นๆ		
๑	บ้านหนองสังข์	๑๓,๕๑๙,๐๑๗	๓,๕๒๒,๕๐๔	๒,๖๕๓,๕๖๘	๑๓๕,๔๖๖	๔๔,๐๗๕
๒	บ้านหนองสังข์ใต้	๓๕,๕๓๗,๐๐๐	๗,๕๕๔,๐๐๐	๑,๓๔๕,๐๐๐	๒๘๙,๑๓๐	๑๑๓,๐๑๐
๓	บ้านคำเม็ก	๑๑,๐๐๙,๐๐๐	๙,๐๖๖,๐๐๐	๔,๐๔๗,๐๐๐	๑๑๕,๓๗๑	๔๘,๘๓๕
๔	บ้านหนองห้าง	๙,๐๘๖,๔๐๐	๒,๕๖๖,๕๐๐	๖๑๖,๐๐๐	๑๑๒,๓๔๕	๔๖,๓๘๕
๕	บ้านหนองกุ้ง	๕,๑๓๕,๕๐๐	๔,๖๗๔,๔๐๐	๔,๑๓๓,๘๐๙	๒๗๐,๕๓๖	๕๑,๓๘๔
๖	บ้านส้มป่อย	๓๔,๙๐๐,๐๐๐	๔,๖๖๘,๐๐๐	๑,๘๔๓,๐๐๐	๑๔๗,๙๐๙	๙๐,๙๐๙
๗	บ้านหนองสังข์	๘,๒๖๑,๐๐๐	๓,๙๕๕,๑๐๐	๙๘๓,๕๐๐	๑๓๔,๑๘๑	๕๙,๒๕๑
๘	บ้านหนองสังข์	๗,๗๔๙,๘๐๐	๔,๔๖๗,๒๐๐	๒,๗๘๕,๘๕๐	๙๙,๒๓๐	๔๓,๔๐๓
๙	บ้านคำเม็ก	๗,๒๐๔,๐๐๐	๕,๖๓๑,๐๐๐	๔,๓๘๘,๐๐๐	๑๖๖,๒๑๗	๕๐,๓๘๒
๑๐	บ้านหนองสังข์ใต้	๑๒,๗๙๓,๑๐๐	๖,๐๐๐,๕๐๐	๓,๓๒๑,๐๐๐	๒๓๗,๑๔๗	๖๑,๒๘๔
๑๑	บ้านหนองไผ่พัฒนา	๑๐,๒๓๙,๘๕๐	๑๓,๕๖๓,๗๑๐	๖,๑๘๕,๔๗๕	๒๓๑,๘๑๖	๘๕,๙๓๑
๑๒	บ้านดอนสักทอง	๑๑,๙๑๔,๗๘๕	๑,๑๙๗,๗๙๙	๙๘๖,๓๒๑	๑๖๗,๐๕๑	๘๖,๒๘๑

๒) การประมง

ปัจจุบันพบว่ามีการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อทำการเลี้ยงปลา (ปลาดุก,ปลาช่อน,ปลาหมอ ฯลฯ) สำหรับส่งจำหน่ายให้กับพ่อค้าและนำผลผลิตมาจำหน่ายที่ตลาดสด นสร. และมีการเลี้ยงปลาในบ่อ สระ เพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๓) การปศุสัตว์

การรวมกลุ่มของประชาชนมี จำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเลี้ยงโคขุนสหกรณ์หนองสูง จำกัด , กลุ่มเลี้ยงโคขุนสหกรณ์โพธิ์ยางคำ นอกจากนั้น จะมีการเลี้ยงโค ,กระบือ,สุกร ฯลฯ เฉพาะบางครัวเรือนเท่านั้น

๔) การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- โรงแรม

- แห่ง

- | | | |
|-----------------------------------|---|--|
| - บิมน้ำมัน | ๕ | แห่ง (ขนาดกลางขนาดเล็กและแบบหยอดเหรียญ) |
| - ร้านซ่อมยานยนต์และเครื่องจักรกล | ๖ | แห่ง |
| - รีสอร์ท | ๑ | แห่ง |

๕) การท่องเที่ยว

มีดอนตาทองซึ่งเป็นสวนสาธารณะที่ตั้งอยู่กลางน้ำหนองสังข์ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติเพราะภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีต้นไม้พะยูน ไม้ประดู่ เนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่ การท่องเที่ยวในตำบลหนองสังข์จะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมงานในบุญประเพณีสำคัญๆต่าง เช่น งานแข่งขันเรือยาวประจำปี ประเพณีสงกรานต์โดยจะมีถนนสายน้ำสายดอกไม้ที่จะมีการประชาชนมาเล่นน้ำเป็นจำนวนมากซึ่งจะมีการจัดกิจกรรมในช่วงวันที่ ๑๕ เมษายน ของทุกปี

๖) อุตสาหกรรม

- | | | |
|---------------------------------|----|------|
| - โรงงานอุตสาหกรรม | ๓ | แห่ง |
| ๑. โรงงานน้ำแข็ง จำนวน ๒ แห่ง | | |
| ๒. โรงงานแปรรูปไม้ จำนวน ๑ แห่ง | | |
| - โรงสี | ๔๓ | แห่ง |
| - ร้านค้า | ๕๘ | แห่ง |

๗) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

มีการรวมกลุ่มของประชาชนทุกประเภท จำนวน ๘ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์ผู้สูงอายุ , กลุ่มทอผ้า , กลุ่มเลี้ยงสุกร , กลุ่มเลี้ยงปลา , กลุ่มเพาะเห็ด,กลุ่มผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน, กลุ่มเลี้ยงโคขุน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

๘) แรงงาน

แรงงานในปัจจุบันจะมีส่วนมากในภาคการเกษตร สำหรับภาคอุตสาหกรรมจะมีน้อยเพราะในพื้นที่ตำบลหนองสังข์จะมีโรงงานอยู่ ๓ แห่ง ทำให้แรงงานส่วนใหญ่จะเข้าไปทำงานในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ เขตปริมณฑล นิคมอุตสาหกรรมต่าง สำหรับแรงงานในภาคเกษตรนั้นจะมีการทำในช่วงระยะเวลาสั้น(ช่วงทำนาปี) เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วเสร็จก็จะไปทำงานในต่างจังหวัด หรือไปทำงานต่างประเทศเพื่อใช้แรงงาน ปัญหาการสร้างงาน สร้างอาชีพให้เกิดขึ้นในพื้นที่เพื่อให้ประชากรวัยแรงงานอพยพย้ายถิ่นฐานยังไมสามารถที่จะแก้ไขได้

(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา

ชาวตำบลหนองสังข์ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๙ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑ นับถือศาสนาอื่นๆ เช่น ศาสนาคริสต์ เป็นต้น

- มีวัด/สำนักสงฆ์จำนวน ๑๐ แห่ง

๒) ประเพณีและงานประจำปี

จารีตประเพณีและวัฒนธรรมของชาวตำบลหนองสังข์ ตั้งแต่เดิมมาจะถือตามจารีตสิบสอง ประการ(ฮีต ๑๒ คอง ๑๔) กล่าวคือ ประเพณีประจำปีสิบสองเดือนนั่นเอง เป็นจารีตที่จะให้สมาชิกในสังคมได้มีโอกาสร่วมชุมนุมกัน ทำบุญเป็นประจำทุกๆเดือนของรอบปี ผลที่ได้รับก็คือทุกคนได้มีช่วงเวลาเข้าวัดใกล้ชิดกับหลักธรรมพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนในย่านใกล้เคียงรู้จักมักคุ้นกันเป็นอย่างดี และมีผลทางอ้อมคือ

เมื่อว่างจากการงานอาชีพแล้วก็มีจารีตประเพณีบังคับให้ทุกๆ คนเสียสละเวลาทำงานร่วมกันเพื่อสังคมส่วนรวมไม่ให้คนอยู่ว่าง ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนก็จะถูกสังคมลงโทษ ตั้งข้อรังเกียจอย่างจริงจัง

ประเพณีที่สำคัญของตำบลหนองสังข์ มีตามเดือนต่างๆ ดังนี้

๑. เดือนเจียง (เดือนอ้าย) ประเพณีบุญเข้ากรรม คือ การนิมนต์พระสงฆ์เข้าปริวาสกรรม ชาวบ้านเลี้ยงผีแถนและผีต่างๆ (บรรพบุรุษหรือวีรบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว) ในปัจจุบันประเพณีแบบนี้ไม่มีแล้ว

๒. เดือนยี่ (เดือนสอง) ประเพณีบุญคูณลาน คือ หลังช่วงการเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จก็จะมีการทำบุญกองข้าว วิธีการทำคือ แต่งเครื่องแก้เครื่องบูชานิมนต์พระมาสวดมนต์ แต่เดิมนี้นับปีทำบ้างไม่ทำบ้าง

๓. เดือนสาม ประเพณีบุญข้าวจี หรือบุญเดือนสามหรือบุญประทายข้าวเปลือก

๔. เดือนสี่ ประเพณีบุญพระเวส

๕. เดือนห้า ประเพณีบุญสงกรานต์

๖. เดือนหก ประเพณีบุญบั้งไฟ

๗. เดือนเจ็ด บุญชำระบ้าน

๘. เดือนแปด ประเพณีบุญเข้าพรรษา

๙. เดือนเก้า ประเพณีบุญข้าวประดับดิน

๑๐. เดือนสิบ ประเพณีบุญห่อข้าวสาก

๑๑. เดือนสิบเอ็ด ประเพณีบุญออกพรรษา

๑๒. เดือนสิบสอง ประเพณีบุญกฐิน , ประเพณีลอยกระทง

ส่วนงานประจำปีในปัจจุบันเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว เช่น ประเพณีแข่งขันเรือยาวของตำบลหนองสังข์ที่จะมีการจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี(ในช่วงปลายเดือนกันยายนของทุกปี) งานประเพณีสืบสานวัฒนธรรมชาวไทกะเลิง (จัดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี)

๓) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญๆ เช่น การทำกลองตุ้ม ,การทอผ้าพื้นบ้าน(ผ้ามุก),การเลี้ยงผีหมอเหยา, การเลี้ยงผีปู่ตา ย่าบ้าน ฯลฯ ซึ่งภูมิปัญญาเหล่านี้ได้แฝงข้อคิดเตือนใจไว้ได้อย่างลึกซึ้ง

ยกตัวอย่างภูมิปัญญาการทำกลองตุ้มของชาวตำบลหนองสังข์ตามประวัติเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๔๓ บรรพบุรุษบ้านหนองสังข์ ได้ย้ายครอบครัว จำนวน ๑๔ ครอบครัวมาจากบ้านหนองหล่ม ต. โพธิ์ไทร อ. ดอนตาล จ. มุกดาหาร ได้มาตั้งถิ่นฐานในบริเวณบ้านหนองสังข์ในปัจจุบัน ซึ่งมีต้นสังข์ขึ้นในแถบนี้จำนวนมากจึงถือเอาสัญลักษณ์ต้นไม้นี้ ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านหนองสังข์” ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นตำบลหนองสังข์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๙๓ ชาวบ้านพากันสร้างวัดชื่อว่าวัดสระพังทอง จากนั้นเมื่อมีวัดย่อมมีเทศกาลงานบุญต่างๆ จำเป็นต้องใช้กลอง วัดกับกลองจึงเป็นของคู่กัน จะขาดจากกันไม่ได้ ชาวบ้านจึงนำความรู้เก่าในการทำกลองจากบ้านหนองหล่ม (ชาวบ้านหนองหล่มอพยพมาจากหัวพันทั้ง ๕ ทั้ง ๖ ฝากแม่น้ำของ(น้ำโขง) ภูว,นา กระแต้ง, ก่องแก้ว,ท่าไคร,ท่าเตือ และมหาชัย) ชาวบ้านช่วยกันทำกลองขึ้นมาใช้ประจำในงานบุญ ประมาณ ๓-๔ ลูก เรียกว่ากลองตุ้ม เรียกตามเสียงที่ดัง ที่อื่นอาจจะเรียกว่า “กลองเสียง” ลักษณะของกลองตุ้มหน้ากลองจะมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๔๐ ซม. โดยการทำไม้ที่เป็นโพรงมาตัดเป็นท่อนยาวประมาณ ๓๐-๕๐ ซม.

มีการเจาะตกแต่งโพรงด้านในเหลือความหนาของไม้ขอบนอกกับขอบใน ประมาณ ๓ ซม. ภายในโพรงทำเป็นอกไก่เส้นรอบวงกึ่งกลางด้านในของกลอง เรียกว่าลิ้น จะมีการเจาะรูขนาด ๔ หุน เพื่อให้แรงดันลมออกขณะตีกลอง ลักษณะเป็นกลองสองหน้าใช้ตีได้ทั้งสองหน้า หน้ากลองจะสัมพันธ์กับลำตัวของกลอง สิ่งที่ใช้ทำหน้ากลอง ได้แก่ หนังกวายเป็นนิยมใช้หนังวัวเพราะมันบางเวลาตีจะขาดง่าย หนังควายจะต้องนำไปตากแดดให้แห้งก่อนแล้วจึงจะนำมาซึ่งใส่หน้ากลองตัดให้พอดีทั้งสองหน้า นำหนังควายส่วนหนึ่งมากริดเป็นเส้นเชือกใช้ชิงหน้า

กลอง หนึ่งควาย ๑ ตัว จะได้กลองตุ้ม จำนวน ๑ ลูก สำหรับไม้ที่ทำกลองตุ้มจะนิยมใช้ไม้หาด ไม้ประดู่ ไม้หมากมี(ขนุน) ปัจจุบันไม้เหล่านี้หายากจึงนิยมใช้ไม้ฉำฉาแทนแต่คุณภาพเสียงก็ลดลงด้วย (สืบค้นจาก หนังสือภูมิหลังแผ่นดินถิ่นหนองสังข์ โรงพิมพ์สกลนครการพิมพ์ จ. สกลนคร)

ภาษาถิ่น เนื่องจากในพื้นที่ตำบลหนองสังข์มีประชากรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมหลากหลายทางชนเผ่า ชาติพันธุ์ ที่มีการสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษแล้วทำให้ในบางหมู่บ้านนอกจากชุมชนหมู่บ้านหนองสังข์ทั้ง ๖ หมู่บ้านที่ใช้ภาษาไทกะเลิงแล้วในหมู่บ้านอื่นๆ ก็จะมีสำเนียงการพูดที่แตกต่างกันออกไป

๔) OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมือง ได้แก่

- ไว้หมากเฒ่าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรพัฒนา ๙๙
- ผ้าพื้นเมือง เช่น ผ้ามุก, ผ้าทอมือโบราณ, ผ้าลายขิด, ผ้าย้อมคราม, ผ้าย้อมสมุนไพร/ไม้มงคล

เป็นต้น

ของที่ระลึกได้แก่

- กลองตุ้มจิ๋ว, พวงกุญแจ

แต่เนื่องจากยังขาดปัจจัยอีกหลายอย่าง เช่น งบประมาณ การรวมกลุ่ม การบริหารจัดการต่าง ๆ ทำให้การนำสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกเหล่านี้ไปเปิดตลาดหรือวางจำหน่ายยังไม่เป็นรู้จักแพร่หลายของนักท่องเที่ยวเท่าที่ควร

(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ

๑) น้ำที่ใช้ในการอุปโภค เป็นน้ำที่ได้จากประปาหมู่บ้าน สำหรับน้ำใต้ดินในบางหมู่บ้านจะมีลักษณะเป็นน้ำเค็มไม่สามารถนำใช้ดื่มกินได้ สำหรับน้ำที่ใช้ในการบริโภคนอกเหนือจากครัวเรือนที่มีเครื่องกรองน้ำแล้วก็จะอาศัยน้ำฝนในการบริโภค โดยส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองสังข์จะซื้อน้ำบริโภค เช่น น้ำถัง น้ำขวด หรือการบริการจากตู้น้ำดื่มแบบหยอดเหรียญที่มีติดตั้งในบางหมู่บ้าน เช่น บ้านหนองสังข์ หมู่ที่ ๗ เป็นต้น

๒) ป่าไม้

ในพื้นที่ตำบลหนองสังข์จะมีพื้นที่ป่าไม้อยู่ไม่มากเนื่องจากการทำไร่ทำสวนยางพารา โดยจะมีพื้นที่ป่าสงวนซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นป่าสงวนแห่งชาติในเขตพื้นที่บ้านดอนสักทอง หมู่ที่ ๑๒ ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าสักทองเนื้อที่ประมาณ ๑๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ป่าชุมชนดอนตาทองที่มีไม้ประดู่, ไม้พะยูน เนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่

ปัจจุบันสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๖ สาขานครพนม ได้มีหนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๖ สาขานครพนม ด่วนที่สุด ที่ ทล ๑๖๓๑.๓/ ๒๑๑๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การตรวจสอบแนวเขตและการยึดถือครอบครองและใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชุมชนตาม พ.ร.บ. ป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อประกาศเป็นพื้นที่ป่าชุมชนตำบลหนองสังข์ จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

- (๑) ป่าชุมชนบ้านหนองสังข์ หมู่ที่ ๑ (เนื้อที่ ๔ - ๐ - ๐๐ ไร่)
- (๒) ป่าชุมชนบ้านคำเม็ก หมู่ที่ ๓ (เนื้อที่ ๕ - ๐ - ๐๐ ไร่)
- (๓) ป่าชุมชนบ้านหนองห้าง หมู่ที่ ๔ (เนื้อที่ ๕ - ๐ - ๐๐ ไร่)
- (๔) ป่าชุมชนบ้านหนองกุง หมู่ที่ ๕ (เนื้อที่ ๑๕ - ๐ - ๐๐ ไร่)
- (๕) ป่าชุมชนบ้านส้มป่อย หมู่ที่ ๖ (เนื้อที่ ๒๐ - ๐ - ๐๐ ไร่)
- (๖) ป่าชุมชนบ้านหนองสังข์ หมู่ที่ ๗ (เนื้อที่ ๗๑ - ๐ - ๐๐ ไร่)
- (๗) ป่าชุมชนบ้านคำเม็ก หมู่ที่ ๙ (เนื้อที่ ๑๑ - ๐ - ๐๐ ไร่)
- (๘) ป่าชุมชนบ้านหนองไผ่พัฒนา หมู่ที่ ๑๑ (เนื้อที่ ๓๗ - ๐ - ๐๐ ไร่)

(๙) ป่าชุมชนบ้านดอนสักทอง หมู่ที่ ๑๒ (เนื้อที่ ๗๒ - ๐ - ๐๐ ไร่) โดยจะเป็นพื้นที่ป่าอันเดียวกันกับป่าสงวนแห่งชาติตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

๓) ภูเขา

พื้นที่ตำบลหนองสังข์ไม่มีลักษณะเป็นภูเขา โดยลักษณะของพื้นที่ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มตามริมน้ำท่า พื้นที่มีลักษณะลาดเอียงจากทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ พื้นที่ด้านทิศตะวันตกและทิศใต้มีลำน้ำท่าเป็นแนวเขตตำบล พื้นที่โดยทั่วไปเป็นทุ่งนา

๔) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญในพื้นที่นอกจากพื้นที่ป่าไม้ที่ได้กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ยังมีทรัพยากรแหล่งน้ำทั้งน้ำหนองสังข์ที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่มีน้ำเพียงพอตลอดทั้งปี มีลำน้ำท่าไหลผ่านในพื้นที่ รวมทั้งมีสถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า อยู่ ๖ สถานีสูบน้ำ ประกอบด้วย

- ๑) สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า หนองสังข์ ๑ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านหนองสังข์ หมู่ ๘
- ๒) สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า หนองสังข์ ๒ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านหนองสังข์ หมู่ ๑๐
- ๓) สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า บ้านคำเม็ก ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านคำเม็ก หมู่ ๙
- ๔) สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า บ้านหนองกง ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านหนองกง หมู่ ๕
- ๕) สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า บ้านสัมปอ่ย ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านสัมปอ่ย หมู่ ๖ (แห่งที่ ๑)
- ๖) สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า บ้านสัมปอ่ย ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านสัมปอ่ย หมู่ ๖ (แห่งที่ ๒)

ซึ่งถือได้ว่ามีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ดียังประโยชน์ต่อเกษตรกรที่มีพื้นที่เพาะปลูกข้าว การปลูกพืชในฤดูแล้ง มีการสร้างอาชีพหลังฤดูทำนา สร้างรายได้ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนชาวตำบลหนองสังข์เป็นอย่างดี

(๙) อื่นๆ

ข้อมูลศักยภาพของตำบล/มวลชนจัดตั้ง/องค์กรประชาชนในตำบล

- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมี ๑๒ หมู่บ้าน	จำนวน ๑๒ คน
- คณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบล	จำนวน ๒๔ คน
- คณะกรรมการขับเคลื่อนงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบล	จำนวน ๙ คน
- คณะกรรมการหมู่บ้าน	จำนวน ๒๒๙ คน
- คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหนองสังข์	จำนวน ๒๒ คน
- ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน (ผู้นำ อช.)	จำนวน ๒ คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ	จำนวน ๒๔๕ คน
- กองทุนเพื่อความมั่นคง	จำนวน ๑๔๖ คน
- อาสาสมัครสาธารณสุข	จำนวน ๑๔๖ คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อปพร.	จำนวน ๑๔๙ คน
- อาสาสมัครกู้ชีพ	จำนวน ๔๒ คน

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์

“ร่วมใจพัฒนา รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี สามัคคี มีวินัย ใส่ใจการศึกษา”

๒.๒ นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์

คำแถลงนโยบายของ นายศิริพงษ์ เห่งสุวรรณ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์
ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ สมัยแรก วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ที่เคารพและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครพนม ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ลต (นพ) ๐๐๐๒/วส๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ รับรองการได้รับเลือกตั้งการเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ของกระผม ตามมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยให้ดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันที่เลือกตั้ง คือวันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น

บัดนี้ กระผมได้ดำเนินการกำหนดนโยบายเพื่อใช้ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ภายใต้กรอบของกฎหมายและเป็นแนวนโยบายที่กระผมได้ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและเป็นพันธสัญญาประชาคมที่ได้ให้ไว้ต่อพี่น้องประชาชนชาวตำบลหนองสังข์ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนเป็นสมัยที่ ๒ จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดและย่อมยืนยันอย่างหนักแน่นถึงการมอบภารกิจ เพื่อให้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ การจัดบริการสาธารณะแก่พี่น้องประชาชน โดยจะส่งเสริมสนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็ง จึงได้กำหนดกรอบการพัฒนาเป็น ๖ ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณูปโภค ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการสาธารณสุข ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันสาธารณภัย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน ด้านการบริหารจัดการ โดยจะกระจายทรัพยากรที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน ให้สามารถจัดการบริการสาธารณะได้อย่างมีคุณภาพ

ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ที่เคารพ

การกำหนดนโยบายการบริหารราชการของกระผม ได้กำหนดบนพื้นฐานที่ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเน้นกระบวนการ การมีส่วนร่วมของประชาชนและให้เป็นไปตามกรอบอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ กฎหมาย ที่ใช้ในการบริหารราชการองค์การบริหารส่วนตำบลทุกฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น เพื่อให้การบริหารราชการในอำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้บรรลุถึงภารกิจตามสัญญาประชาคมที่ได้ให้ไว้ต่อพี่น้องประชาชน และเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๘/๕ ที่กำหนดไว้ว่าก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เข้ารับหน้าที่ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการลงมติภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กระผมจึงขอแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณูปโภค

๑. ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและการเกษตรกรรม แก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งและน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก
๒. ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานก่อสร้าง ซ่อมแซม ถนนภายในหมู่บ้านและถนนเข้าสู่พื้นที่ การเกษตรกรรม ให้มีสภาพดีใช้สัญจรไปมาได้สะดวก มีความปลอดภัยแก่ประชาชนและ ความเจริญเติบโตของชุมชน
๓. จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะภายในหมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้าน ภายในขอบเขตและอำนาจของ อบต. และตามจุดเสี่ยงอันตราย
๔. ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน ประชาชน มีน้ำดื่มสะอาดและเพียงพอต่อ ความต้องการของประชาชน
๕. ดำเนินการก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบระบายน้ำให้ระบายน้ำได้อย่างรวดเร็ว
๖. ปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรมตาม ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ของ อบต.

๒. นโยบายด้านที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๑. ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อสร้างรายได้ ลดรายจ่ายของประชาชน เช่น กลุ่มอาชีพ ผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี กลุ่มเลี้ยงวัว กลุ่มทอผ้า กลุ่มจักรสาน กลุ่มทำปุ๋ย
๒. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชน ทั้งด้านการเกษตรอุตสาหกรรมครัวเรือน สินค้า OTOP และสินค้าพื้นเมืองให้ได้มาตรฐาน สร้างรายได้มูลค่าเพิ่มและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๓. ดำเนินการจัดสร้างตลาดให้ถูกสุขลักษณะ มีที่จำหน่ายสินค้าการเกษตรแก่ชุมชน
๔. พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในตำบล เช่น แหล่งท่องเที่ยวสวนสาธารณะดอนตาทอง และ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น ปลูกพืชผักสวนครัวใน ครัวเรือน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรและพัฒนาควบคู่ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. นโยบายด้านที่ ๓ การพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการสาธารณสุข

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมโครงการด้านอนุรักษ์สืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น งานวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ งานวันสงกรานต์ งานบุญแข่งเรือยาว งานบุญประเพณี งานลอยกระทง
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบและนอกระบบ และการศึกษาตาม อรรถาธิบายให้ได้มาตรฐานการศึกษา
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีลานกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและให้มี การแข่งขันกีฬา เพื่อสุขภาพตามช่วงวัยต่างๆ ของประชาชนทั้งกีฬาพื้นบ้านและกีฬาสากล
๔. ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กตามช่วงวัยต่างๆ เช่น กิจกรรมงานวัน เด็ก กิจกรรมการเรียนรู้สู่โลกกว้าง

๕. สนับสนุนการดำเนินงานของกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น กิจกรรมรณรงค์ ป้องกันเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรคต่างๆ และพัฒนา สุขภาวะที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขของหน่วยบริการสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) ตามขอบเขตและอำนาจหน้าที่

๔. นโยบายด้านที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันสาธารณสุข

๑. ดำเนินการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ความสามารถ ความสามัคคี และมีจิตอาสาอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างเป็นสุข เช่น กลุ่มพัฒนาผู้นำชุมชน กลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่ม อสม. อบ พร.
๒. ส่งเสริมสนับสนุนและประสานโครงการเพื่อปรับสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัยแก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยเอดส์ ที่มีฐานะยากจน
๓. ดำเนินการช่วยเหลือประชาชนอย่างเร่งด่วน เวลาที่เกิดสาธารณภัยต่างๆ
๔. มุ่งเน้นให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันภัยและสร้างความรู้ความเข้าใจในการรักษา สุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง
๕. จัดพาหนะนำผู้ป่วยติดเตียงส่งโรงพยาบาล โดยมีเครื่องมือและอุปกรณ์ในรถที่ทันสมัยให้ ผู้ป่วยถึงโรงพยาบาลอย่างปลอดภัย

๕. นโยบายด้านที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน

๑. พัฒนาดูแลรักษาความสะอาดในเขต อบต. โดยการส่งเสริมการคัดแยกขยะในครัวเรือน หน่วยงานราชการ บริการกำจัดขยะ
๒. ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขต อบต. ให้สวยงาม สะอาด น่าอยู่ น่ามอง รถกระเช้าตัดแต่งกิ่งไม้ ซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าส่องสว่างในชุมชน
๓. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม

๖. นโยบายด้านที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการ

๑. ดำเนินการโดยประชาชนมีส่วนร่วมและยึดการเมืองสมานฉันท์ สามัคคี โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ประชาชนต้องได้รับความสะดวก รวดเร็ว ในการบริการของ อบต. ปราศจากการทุจริต คอร์รัปชัน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ในการติดต่อกับ อบต.
๓. ปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ อบต.และวัสดุอุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกและให้เกิด ประสิทธิภาพในการบริการแก่ประชาชน
๔. กระจายงบประมาณสู่ทุกหมู่บ้านอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

๕. จัดทำโครงการ อบต. เคลื่อนที่ เพื่อบริการด้านต่างๆ แก่ประชาชนและรับฟังปัญหาจากประชาชนอย่างทั่วถึง
๖. จัดให้มีการประชุมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำความเข้าใจระหว่างผู้นำท้องที่และท้องถิ่น เพื่อนำไปพัฒนาแก้ไขต่อไป

ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ที่เคารพ

นโยบายที่กระผมได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ไปแล้วนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานความสอดคล้องต้องการของประชาชน ภายใต้การมีส่วนร่วมในการกำหนดจากทุกภาคส่วน โดยยึดหลักความรวดเร็ว ทันสมัย โปร่งใสและมีเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนชาวตำบลหนองสังข์ **ทุกคำสัญญาคือภารกิจ** ในการบริหารกิจการขององค์กรให้สามารถแปลงนโยบายไปสู่การบริการสาธารณะต่อชุมชนได้ โดยจะใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำงบประมาณ จัดซื้อ จัดจ้าง การตรวจสอบการประเมินผล และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยจะถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายทุกประการ

ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ที่เคารพและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน.

องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบขึ้นด้วย ฝ่ายสภาและฝ่ายบริหาร และฝ่ายบริหารประกอบด้วย คณะผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานจ้าง ที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนให้การบริหารราชการตามนโยบายที่ได้แถลงต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงนั้น จะต้องได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ (ฝ่ายนิติบัญญัติ) ทุกท่าน และท่านเองก็ได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนชาวตำบลหนองสังข์ ให้เป็นตัวแทน เพื่อตราข้อบัญญัติท้องถิ่น ดูแลทุกข์สุขของประชาชน ผลักดันงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชน กระผมเชื่อเหลือเกินว่า การที่พี่น้องประชาชนเลือกท่านทั้งหลายมา รวมถึงเลือกกระผมด้วย ในการเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนในครั้งนี้จะเป็นเครื่องยืนยันชัดได้เป็นอย่างดีว่า เราต่างก็มีเป้าหมายในการพัฒนาตำบลหนองสังข์ เช่นกัน กระผมขออนุญาตท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ในการแนะนำคณะผู้บริหาร เพื่อที่จะได้มีการประสานงานกับท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ในการดำเนินงานตามนโยบาย และการดำเนินการด้านอื่น ๆ ที่เป็นภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชนชาวตำบลหนองสังข์ ดังนี้

๑. นายชัยรัตน์ คำโสมศรี ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่ ๑ จะรับผิดชอบดูแลการปฏิบัติงานด้าน กองคลังและสำนักปลัด และอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
๒. นายแพงตา กุลบุตร ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่ ๒ จะรับผิดชอบดูแลการปฏิบัติงานด้าน กองช่าง และงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
๓. นายโอธิน พลอาสา ตำแหน่ง เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จะทำหน้าที่ประสานงานและปฏิบัติหน้าที่ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

สุดท้ายนี้ กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บริหารสูงสุดของกระผมจะได้รับการสนับสนุน ความร่วมมือทั้งแรงกาย แรงใจ จากทุกท่านเป็นอย่างดีในการที่จะแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เกิดประโยชน์สุขต่อพี่น้องประชาชนชาวตำบลหนองสังข์โดยรวม

๒.๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติ ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑.บทนำ	๒.เป้าหมาย	๓.ตัวชี้วัด	๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ความมั่นคงถือเป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุดของทุกสังคมใน ทุกยุคทุกสมัย โดยกรอบ แนวคิด ความมั่นคงให้น้ำหนัก ความสำคัญกับมิติที่เกี่ยวข้อง ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการทหารแตกต่างกันไปตามบริบทแวดล้อมของแต่ละช่วงเวลา ปัจจุบันในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ส่งผลให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดและพลิกผันได้ทำให้ มิติทั้งปวงถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน อย่างไม่อาจแบ่งแยก ได้ ฯลฯ	๒.๑ ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข ๒.๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงใน ทุกมิติและทุกระดับ ๒.๓ กองทัพ หน่วยงานด้าน ความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความ พร้อมในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ๒.๔ ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและ ได้รับการยอมรับโดยประชาคม ระหว่างประเทศ ๒.๕ การบริหารจัดการความ มั่นคง มีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม อย่างมี ประสิทธิภาพ	๓.๑ ความสุขของประชากร ไทย ๓.๒ ความมั่นคงปลอดภัย ของประเทศ ๓.๓ ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และ การมีส่วนร่วมของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง ๓.๔ บทบาทและการ ยอมรับใน ด้านความมั่นคง ของไทยในประชาคม ระหว่างประเทศ ๓.๕ ประสิทธิภาพการ บริหารจัดการ ความมั่นคง แบบองค์รวม	๔.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ ๔.๒ การป้องกันและแก้ไข ปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ๔.๓ การพัฒนาศักยภาพของ ประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่ กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ๔.๔ การบูรณาการความร่วมมือ ด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใ้ภาครัฐ ๔.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑.บทนำ	๒.เป้าหมาย	๓.ตัวชี้วัด	๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ในช่วง ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง อาทิ ปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจโลกกฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้า ทักษะความสามารถของแรงงานโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย และเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และภาคบริการต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค รูปแบบการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้ง การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคที่ทำให้เกิดการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคด อาทิ เศรษฐกิจโลก โครงสร้างประชากร เทคโนโลยี จะทำให้ประเทศไทยเผชิญความท้าทายมากขึ้นในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะต่อไป ฯลฯ	๒.๑ ประเทศไทยเป็น ประเทศที่ พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี เสถียรภาพและยั่งยืน ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น	๓.๑ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ ๓.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิต และแรงงาน ๓.๓ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ๓.๔ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ๔.๓ สร้างความหลากหลายด้าน การท่องเที่ยว ๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑.บทนำ	๒.เป้าหมาย	๓.ตัวชี้วัด	๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับ การพัฒนาประเทศในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนา แล้วที่ขับเคลื่อนโดยภูมิปัญญา และนวัตกรรมในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการ วางรากฐาน การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนา และยกระดับคนในทุกมิติและใน ทุกช่วงวัยให้เป็น ทรัพยากรมนุษย์ ที่ดี เก่งและมีคุณภาพพร้อม ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไป ข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มี พัฒนาการที่รอบด้านและมีสุข ภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิต สาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม ออม อารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดี ของชาติ มีหลัก คิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและ ภาษาที่ ๓ และ อนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรัก การเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่’การเป็น คนไทย ที่มีทักษะสูง เป็น นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกร ยุคใหม่ และอื่น ๆ ฯลฯ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของ ตนเอง”	๒.๑ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถี ชีวิตในศตวรรษ ที่ ๒๑ ๒.๒ สังคมไทยมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อและ สนับสนุนต่อการพัฒนาคน ตลอดช่วงชีวิต	๓.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความ เป็นอยู่ที่ดีของคนไทย ๓.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ๓.๓ การพัฒนาสังคมและ ครอบครัวยุคใหม่	๔. ๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและ วัฒนธรรม ๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต ๔.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ ๔.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญา ของมนุษย์ที่หลากหลาย ๔.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมี สุขภาวะที่ดี ๔.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการ กิจาในการสร้างคุณค่าทางสังคม และพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑.บทนำ	๒.เป้าหมาย	๓.ตัวชี้วัด	๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ปัญหาความเหลื่อมล้ำจะเป็นหนึ่ง ความท้าทายที่สำคัญในการพัฒนา และยกระดับประเทศให้ สามารถ เติบโตได้อย่างยั่งยืน และบรรลุ เป้าหมายของการเป็นประเทศที่มี รายได้สูงในอีก ๒๐ ปี ข้างหน้า ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าหลายทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยประสบความสำเร็จใน การพัฒนา ประเทศให้ก้าวออกจาก ภาวะความยากจน แต่การ แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและการ สร้างความเป็น ธรรมนั้นบว้างย ประสบปัญหาท้าทายในหลายมิติ โดยการกระจายทรัพยากรและ ความมั่งคั่งในสังคม ยังคงมีการ กระจุกตัวอยู่มาก การกระจาย โอกาส ของการพัฒนาอย่างไม่ทั่วถึง รวมทั้งโอกาสการถือ ครองที่ดิน และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ ความรู้ แหล่งทุน บริการทางสังคม และ กระบวนการยุติธรรมที่มี คุณภาพยังมีความเหลื่อม ล้ำระหว่างกลุ่มประชากร โดยเฉพาะ ในภาค การเกษตรและชนบท ซึ่ง อาจก่อให้เกิดปัญหาด้าน อื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของภาวะ หนี้สิน การ อพยพแรงงานเข้าสู่ ภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการ กระจุกตัวในเมืองใหญ่ ไม่กี่เมือง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างของ ครอบครั้ว และ ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจและความมั่นคงของ ประเทศในระยะยาว และอาจมี ความรุนแรงมากขึ้นในสภาวะของ การ เข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ในอนาคตอันใกล้ ฯลฯ	๒.๑ สร้างความเป็นธรรม และ ลดความเหลื่อมล้ำในทุก มิติ ๒.๒ กระจายศูนย์กลางความ เจริญ ทางเศรษฐกิจและ สังคม เพิ่ม โอกาสให้ทุกภาค ส่วนเข้ามาเป็น กำลังของการ พัฒนาประเทศใน ทุกระดับ ๒.๓เพิ่มขีด ความสามารถ ของชุมชนท้องถิ่น ในการ พัฒนา การพึ่งตนเองและ การจัดการตนเองเพื่อสร้าง สังคม คุณภาพ	รายได้และการเข้าถึง บริการภาครัฐระหว่าง กลุ่ม ประชากร ๓.๒ ความก้าวหน้าของการ พัฒนาคน ๓.๓ ความก้าวหน้าในการ พัฒนาจังหวัดในการเป็น ศูนย์กลางความเจริญทาง เศรษฐกิจ สังคมและ เทคโนโลยี ๓.๔ คุณภาพชีวิตของ ประชากรสูงอายุ	๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้าง ความเป็นธรรมในทุกมิติ ๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความ เจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี ๔.๓ การเสริมสร้างพลังทาง สังคม ๔.๔ การเพิ่มขีดความสามารถ ของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเอง

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.บทนำ	๒.เป้าหมาย	๓.ตัวชี้วัด	๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอยู่ อย่างจำกัด ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำรงชีพ ของมนุษย์ และส่งผลต่อการ พัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๒๐ ปีได้อย่างยั่งยืน จึง จำเป็นต้องกำหนดให้มียุทธศาสตร์ ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดแนว ทางการแก้ ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบัน ที่มีปัญหาความเสื่อมโทรมอย่าง ต่อเนื่องทั้งในส่วนของพื้นที่ป่าไม้ที่ สดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูก คุกคามทรัพยากรน้ำที่ยังไม่ สามารถจัดสรรได้ตามความ ต้องการได้อย่างเต็มศักยภาพและ มีความเสี่ยงในการขาดแคลนใน อนาคต ซึ่งปัญหาเชิงทรัพยากร และ สิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะ ก่อให้เกิดจุดอ่อนของการรักษา และยกระดับฐานการผลิตและบริการของประเทศได้อย่างยั่งยืน ต่อไปในอนาคต ฯลฯ	ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่าง ยั่งยืน มีสมดุล ๒.๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อลด ผลกระทบทางลบจากการ พัฒนาสังคม เศรษฐกิจของ ประเทศ ๒.๓ ใช้ประโยชน์และสร้าง การเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายใน ชีตความสามารถของระบบ นิเวศ ๒.๔ ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล	๓.๑ พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ๓.๒ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู ๓.๓ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓.๔ ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ	๔.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ๔.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ๔.๕ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม ๔.๖ ยกระดับ กระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.บทนำ	๒.เป้าหมาย	๓.ตัวชี้วัด	๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ภาครัฐเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตาม แนวทาง นโยบาย และทิศทางการ พัฒนาตามที่ กำหนดตามกรอบการบริหารราชการแผ่นดิน และการที่ ประเทศไทยจะบรรลุเป้าหมายอนาคต ในระยะยาวที่ กำหนดไว้ นั้น ระบบ บริหารจัดการภาครัฐจะต้องสามารถ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่าง มีบูรณาการ มีความต่อเนื่อง เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผล อย่างไร ก็ตาม ที่ ผ่านมาการบริหารจัดการ ภาครัฐขาดประสิทธิภาพ มีปัญหาเชิง การบริหารจัดการและโครงสร้าง ปัญหาคอร์รัปชันและระบบอุปถัมภ์ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดให้มี ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับทิศ ทางการพัฒนาประเทศในทุกมิติ โดยมี เป้าหมายการพัฒนาที่เน้นการตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ผ่านการมีหน่วยงานภาครัฐที่มีโครงสร้างและภารกิจที่เหมาะสม และวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่ง ผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ของ ส่วนรวม เปิดโอกาสให้ทุก ๆ ภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการบริการสาธารณะ ตรวจสอบการ ดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐและ ภาคส่วนอื่น ๆ ตลอดจนดำเนินการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในสังคมได้อย่างเหมาะสม ฯลฯ	๒.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ๒.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลงพร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ๒.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ๒.๔ กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ	๓.๑ ระดับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการ ให้บริการสาธารณะของ ภาครัฐ ๓.๒ ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ ๓.๓ ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบ ๓.๔ ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม	๔.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส ๔.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบ บูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ ชาติ เป็นเป้าหมายและ เชื่อมโยงการพัฒนาในทุก ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ ๔.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริม ให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ๔.๔ ภาครัฐมีความ หันสมัย ๔.๕ บุคลากรภาครัฐ เป็นคนดีและเก่ง ยึดหลัก คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ๔.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๔.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น ๔.๘ กระบวนการยุติธรรม เคารพสิทธิมนุษยชนและ ปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒.๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มี ลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุด หมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการ

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปสูงขึ้น	เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร	เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะ หุ่นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์ อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเด็บโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุด แผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาค ตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวนไม่น้อย	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็น การ ท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยง กับ อุตสาหกรรมและบริการที่มี ศักยภาพอื่น	เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้ พึ่งพา นักท่องเที่ยวในประเทศและมี การ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ มากขึ้น	เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหาร จัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนากา รเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมี อันดับ รวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความ ปลอดภัย และการรักษาความปลอดภัย ไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกิน อันดับที่ ๕๐ ด้าน สุขภาพและสุขอนามัยไม่เกิน อันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรม และ การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่ม เดินทางซ้ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยว เมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเมืองรอง ทั้งหมด) ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จาก นักท่องเที่ยว ชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจ เพื่อ สังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและ แหล่ง ท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการ ท่องเที่ยว ไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อ ปี ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับ มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้า ประเภท ต่าง ๆ เพื่อการใช้ใน ประเทศและส่งออก	เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัว ไปสู่ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมี การลงทุน เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า ที่สำคัญ ภายในประเทศ	เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัย สนับสนุนอย่างเป็นระบบ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ซึ่งหมายถึง จำนวนจดทะเบียนรถยนต์ ใหม่ ประกอบด้วย รถยนต์ประเภทยาน ยนต์ไฟฟ้าพลังงาน แบตเตอรี่ และยาน ยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของ ยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณการผลิตยานยนต์ ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จาน วน ๓๕๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของ ยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลง เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของ มูลค่า การส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัว ของมูลค่า ส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า ของไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ ไทย เป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ใน อาเซียน และ อยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุน ใน อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและ ชิ้น ส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการใน ห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุน เทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าใน ประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวน ผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยน ธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ ได้รับ การพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยาน ยนต์ไฟฟ้า และเข้ามาเป็นแรง งานใน อุตสาหกรรม ใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และ นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนา ฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวน ไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุ ไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้าน คุณสมบัติและความปลอดภัยของ ชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี ตัวชี้วัด ที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่ มี ขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และ ปริมาณการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกใน ภาคคมนาคมขนส่งลดลง ร้อยละ ๔ ต่อปี

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้าง มูลค่าทางเศรษฐกิจจาก สินค้าและบริการสุขภาพ	เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์ และ สาธารณสุขมี ศักยภาพ เอื้อต่อการสร้าง มูลค่าเพิ่มในสินค้า และ บริการทางสุขภาพ	เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความ เป็น ธรรมในการเข้าถึง บริการสุขภาพ	เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการ ภาวะ ถูกเฝ้าด้านสุขภาพ มีความ พร้อมรองรับภัย คุกคามสุขภาพ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วน มูลค่าเพิ่ม สินค้าและบริการสุขภาพต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ ที่ร้อยละ ๑.๗	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้า ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุด แผน	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วน ค่าใช้จ่าย ด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อ ค่าใช้จ่ายสุขภาพ ทั้งหมดไม่เกิน ร้อยละ ๑๒	ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การ ประเมินผล สมรรถนะหลัก ในการปฏิบัติ ตามกฎ อนามัยระหว่างประเทศ ทุก ตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค	เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค	เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อม โครงข่าย คมนาคมและโลจิสติกส์ ของภูมิภาค
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถ ในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดย สถาบัน การจัดการนานาชาติ) มี อันดับดี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศ ขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวล รวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทย กับ ประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการ ส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของ ปริมาณการ ส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่ น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพ ด้านโล จิสติกส์ระหว่างประเทศของ ประเทศไทย อยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับ ที่ ๒๕ หรือ คะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ ของ ประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการ ขยายตัว เพิ่มขึ้น	เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น	เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมี ความ เข้มแข็งขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของ อุตสาหกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัล ของภาครัฐที่ สามารถติดตามจำนวน ธุรกิจงานบริการภาครัฐที่ ปรับเปลี่ยน เป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงาน บริการภาคประชาชนของภาครัฐต้อง ปรับเปลี่ยน เป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่าย ทางการวิจัยและ พัฒนาด้านนวัตกรรม เพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปี ฐาน ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงที่ สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้ แก่ประชาชนโดย ครอบคลุมพื้นที่ ทุก หมู่ บ้าน พื้นที่ชุมชน และ สถานที่ ที่ท่องเที่ยว	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกใน อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของ ประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่า การส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้ บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการ ด้าน เทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุน ในประเทศ ไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายใน ปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้าน เทคโนโลยี เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ใน ปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็น ผู้ประกอบการที่ย้ายมาจาก ต่างประเทศ ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มี แรงงานที่ เป็น ผู้เชี่ยวชาญทาง ดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๖ ของ จำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและ แลกเปลี่ยนข้อมูลจากราง อินเทอร์เน็ต ระหว่างประเทศที่ทำให้บริการ ดิจิทัลของ ไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

๒.มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมี สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการ เติบโตและแข่งขันได้	เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มี ศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ ยกระดับและปรับตัว เข้าสู่การแข่งขันใหม่	เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถเข้าถึงและได้รับการ ส่งเสริม อย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน ประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจ ขนาด กลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาด ย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อ วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่จดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มต่อ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้ง สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ จดทะเบียนพาณิชย์ต่อ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่าน ตลาด ทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของ วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ สินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการ แข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกิน อันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออก กฎหมาย ลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติ การแข่งขัน ทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อย กว่า ๒ ฉบับต่อปี และ มีสัดส่วนของจำนวน เรื่องร้องเรียนที่ พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวน เรื่องร้องเรียน รวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐- ๙๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบุฐานข้อมูลวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ รัฐบาลและ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาด ย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม ใน ประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาด ย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการ ส่งออกของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม ต่อ การส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕) ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาด ย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาด ภายในประเทศ ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้าง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของ ภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อ ปี ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บ ภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ -๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียน วิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดโตได้อย่างยั่งยืน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ ภาคและ การลงทุนในเขตเศรษฐกิจ พิเศษขยายตัว เพิ่มขึ้น	เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจาย รายได้ ของภาคลดลง	เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่าง ยั่งยืน มีความพร้อมในการ รับมือและ ปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงทุก รูปแบบ เพื่อให้ ประชาชนทุกกลุ่มมี คุณภาพชีวิต ที่ดีอย่างทั่วถึง
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของ รายได้ต่อ ประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าอัตรา การเติบโตของรายได้ต่อ ประชากรของ ประเทศ ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขต เศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายใน แผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขต พัฒนาพิเศษภาค ตะวันออกมีมูลค่าการ ลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มี มูลค่าการ ลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมี มูลค่า การลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอ ภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำ กว่า สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของ ประเทศ ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละ ภาค เพิ่มขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของ ภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้น กรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของ จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวน รวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายใน ปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่ อย่างยั่งยืนมี จำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือน ยากจนข้าม รุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและ สังคม จนสามารถหลุดพ้น จากความยากจนได้อย่าง ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ ต่อการดำรงชีวิต
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่'ถูกคัดกรองว่ามี แนวโน้ม กลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถ หลุดพ้นจากสถานการณ์มีแนวโน้ม เป็นครัวเรือนยากจน ข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับ ของเด็ก จากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และ ระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำ กว่าร้อยละ ๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เด็ดโตไป เป็นแรงงานที่ มีทักษะ หรือสำเร็จ การศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือน ยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตาม เกณฑ์ ลดลงร้อยละ ๒๐	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัด ในแต่ละมิติ ดังนี้ ๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก (๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ ต่ำกว่า ร้อยละ ๕๐ ๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน (๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อย ละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม (๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ (๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความ คุ้มครองโดย กฎหมายแรงงาน ๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ (๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔ (๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่ เข้าถึงบริการดูแลระยะ ยาว ด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๗๐

๓.มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจ หมุนเวียน และการใช้ทรัพยากร อย่างมี ประสิทธิภาพ	เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์ จาก ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียน เพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ใน ปี ๒๕๗๐ ตัวชี้ วัด ที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุ สำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๗๐	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะ ด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม่เพิ่มขึ้นโดยเป็น ป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และ พื้นที่ ป่า เ ร ช ร ฐ กิจเพื่อการใช้ ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐	ตัวชี้ วัด ที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้ พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้ พลังงาน ขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำ ขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมา ใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพ ภูมิอากาศลดลง	เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง	เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่ เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบ โดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อ เทียบ กับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทาง เศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึง ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้าง พื้นฐาน และการหยุดชะงักของการ บริการขั้น พื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อ เทียบกับ ค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่า ความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อ เทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่ แสดงพื้นที่เสี่ยง จากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะ พื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือ ระดับจังหวัด อย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูล ของมิติทาง เศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อมที่ สำคัญ ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกัน ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับ พื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มี ประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศและระดับโลก มีความ แม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึง กลุ่มเปราะบางได้)	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และ เครือข่าย ที่ สามารถจัดการความ เสี่ยงจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เบื้องต้นได้ ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายใน ปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรม ด้านการ ป้องกันและบรรเทาผลกระทบ จากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศครอบคลุม ทุกพื้นที่ของ ประเทศ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการ สร้าง ความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและ การมีส่วนร่วม ในการส่งข้อมูลจากพื้นที่ เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือน ภัยส่วนกลาง ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีองค์ ความรู้ และมีแผนในการ จัดการด้านภัยธรรมชาติและ การ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึง และใช้ ประโยชน์จากระบบประกันภัย พิษผลทาง การเกษตรและภัยธรรมชาติ ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุน การป้องกัน และลดผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ รวมถึงการ ศึกษาวิจัยและเป็น แหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

๔.มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมี ภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม ฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข	เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้อง กับความต้องการของภาคการผลิต เป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต	เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึง การเรียนรู้ตลอดชีวิต
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของ ธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัด ที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ ในระดับ นานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ ได้รับการประเมิน ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากร อายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่ เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้	เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการ ให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๒.๓.๓ เป็นหมยการพัฒนายั้งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs)

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑	ขจัดความยากจนทุกรูปแบบ ในทุกพื้นที่	๑.๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมดซึ่งในปัจจุบัน วัด จากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$๑.๒๕ ต่อวัน
		๑.๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่าง น้อยครึ่งหนึ่ง
		๑.๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่ เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและ เปราะบางภายในปี ๒๕๗๓
		๑.๔ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทาง เศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและ ควบคุมเหนือที่ดินและสิ่งทาในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)
		๑.๕ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความ เปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์ เปราะบาง
		๑.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจาก แหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้แก่ประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงาน และนโยบายเพื่อขจัดความยากจนในทุกมิติ
		๑.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจาก แหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้ แก่ประเทศกำลัง พัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ใน การดำเนินงาน ตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ
		๑.๘ สร้างกรอบนโยบายที่'เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่'สนับสนุนคน ยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการ ขจัดความยากจน

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๒	ขจัดความหิวโหย บรรลุความ มั่นคงทางอาหาร ปรับปรุง โภชนาการ และ สนับสนุน การทำ เกษตรกรรมอย่าง ยั่งยืน	๒.๑ ขจัดความหิวโหย สร้างความมั่นคงทางอาหารให้ทุกคนโดยเฉพาะที่ ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคาดความต้องการ สารอาหารของ หญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุ เป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่า ด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘
		๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและ ทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์ม อย่าง ปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการ ตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการ ผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์ พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ ตามธรรมชาติที่ เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่ มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งใน ระดับประเทศ ระดับ ภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการ เข้าถึง และแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและ องค์ความรู้ ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกัน ระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๖ เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศใน เรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการ ทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลัง พัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
		๒.๗ แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาด เกษตรโลก รวมถึง ทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก ทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการ ส่งออกทุกแบบที่ ให้ผลในลักษณะ เดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอานัติของรอบการพัฒนาโด ฮา
		๒.๘ เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและ ตลาดอนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวก ในการเข้าถึงข้อมูลของตลาด และข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันท่วงที เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๓	สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิต ที่มีสุขภาพดีและส่งเสริม สวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย	๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิดมีชีพ ๑ แสนคน ภายในปี ๒๕๗๓
		๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศ มุ่งลดอัตราการตายในทารกถึง ๑๒ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๓
		๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ ถูกกลืน และต่อสู้กับโรคดื้อยาต้านจุลชีพ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่อ อื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓
		๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่าน การป้องกัน และการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความ เป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓
		๓.๕ เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการ ใช้ยาเสพติด ในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย
		๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลก ครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓
		๓.๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการข้อมูล การให้การศึกษา เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมเทียมอนามัยเจริญพันธุ์ ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓
		๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกัน ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้
		๓.๙ ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการ ปั่นป้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓
		๓.๑๐ เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่า ด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม
		๓.๑๑ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ ติดต่อกับ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยา และวัคซีนจำเป็นในราคาที่ สามารถซื้อหาได้ตามปัญญาโดยความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทาง ปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการ สาธารณสุขซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติ ในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าอย่างเต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและ โดยเฉพาะการเข้าถึงยา โดยถ้วนหน้า

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๔	ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ และสร้างหลักประกันว่าทุก คน มีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และส่งเสริมโอกาสใน การเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ ทุกคน	๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียมและไม่มี ค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี ๒๕๗๓
		๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแลและการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับ การศึกษาระดับประถมศึกษา
		๔.๓ ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓
		๔.๔ ส่งเสริมและเพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึง ทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดีและการ เป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓
		๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่า กลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ขนพื้นเมืองและเด็ก เข้าถึงการศึกษา และการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓
		๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชาย และหญิงสามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓
		๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการ พัฒนาอย่างยั่งยืน และการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความ รุนแรง การเป็นพลเมืองของโลกและความนิยมในความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและในมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓
		๔.๘ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษา ที่อ่อนไหว ต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาวะและให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับ ทุกคน
		๔.๙ ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพและโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายในปี ๒๕๖๓
		๔.๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่ สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๕	บรรลุความเท่าเทียมระหว่าง เพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง	๕.๑ ขจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่
		๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่ สาธารณะและที่ รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และ การแสวงประโยชน์ใน รูปแบบอื่น
		๕.๓ จัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัย อันควร โดย การบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง
		๕.๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับ ค่าจ้าง โดย จัด เตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบาย การคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายใน ครอบครัวและครอบครัว ตามความ เหมาะสมของแต่ละประเทศ
		๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และมี โอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจ ในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ
		๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการ เจริญพันธุ์ และสิทธิการเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงใน แผนปฏิบัติการของการประชุม นานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสาร ผลลัพธ์ของการประชุมทบทวน เหล่านั้น
		๕.๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทาง เศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สิน ในรูปแบบอื่น การ บริการทางการเงิน การรับมรดกและ ทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ
		๕.๘ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร เพื่อ ส่งเสริมการให้ความเท่าเทียมกันแก่ผู้หญิง
		๕.๙ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่ บังคับใช้ได้ เพื่อ ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้ความเท่า เทียมกันแก่ผู้หญิงและ เด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๖	สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีการบริหารจัดการน้ำ และการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน	๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่ สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓
		๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่ 'พอเพียงและเป็น ธรรม และจัดการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความ ต้องการของผู้หญิง เด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓
		๖.๓ ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ จัดการทิ้งขยะและลดการปล่อย สารเคมี และวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลง ครึ่งหนึ่งและเพิ่มการนำกลับ มาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓
		๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่า จะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และ ลดจำนวนประชาชนที่ ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓
		๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายใน ปี ๒๕๗๓
		๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่า ไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำและทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓
		๖.๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้าง ชีตความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่ เกี่ยวข้องกับน้ำ และสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การจัดเก็บ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำ กลับมาใช้ใหม่
		๖.๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย
๗	สร้างหลักประกันว่าทุกคน เข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ใน ราคาที่'สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (สร้าง หลักประกันให้ทุกคน สามารถเข้าถึงพลังงาน สมัยใหม่ที่ ยั่งยืนและพึ่งพาได้ ในราคาที่ย่อมเยา)	๗.๙ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคา ที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓
		๗.๑๐ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของ โลก ภายในปี ๒๕๗๓
		๗.๑๑ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้ เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓
		๗.๑๒ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกใน การเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงาน ทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิล ขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้าน พลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓
		๗.๑๓ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่ง บริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลัง พัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่ 'สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่ เป็นเกาะขนาดเล็กภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๘	ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่ 'สมควร' สำหรับทุกคน	๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตาม บริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของประเทศ พัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี
		๘.๒ บรรลุการมีผลผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้ หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นใน ภาค ส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น
		๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่ 'สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลผลิตภาพ การสร้าง งานที่สมควร การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างสรรค์และ นวัตกรรม และส่งเสริม การเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่ง รวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทาง การเงิน
		๘.๔ พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภค และ การผลิต และพยายามที่จะตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทาง เศรษฐกิจ และการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการ ดำเนินงาน ๑๐ ปี ของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนา แล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการ ไปจนถึงปี ๒๕๗๓
		๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่สมควร สำหรับหญิง และชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และ ให้มีการจ่ายที่เท่า เทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกันภายในปี ๒๕๗๓
		๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษาและที่ไม่ได้รับการ ฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๖๓
		๘.๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติ ความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกักจัดการใช้ แรงงาน เด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ ทหารเด็ก และยุติ การใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘
		๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ ปลอดภัย และมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่าง ด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย
		๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้าง งานและ ส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓
		๘.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อ ส่งเสริม และขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกันภัย และบริการทาง การเงินแก่ทุก คน
		๘.๑๑ เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศ กำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่าน ช่องทางของ กรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทาง วิชาการที่เกี่ยวข้อง กับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
		๘.๑๒ พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการ จ้าง งานในเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกของ องค์การ แรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๙	สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และ ส่งเสริมนวัตกรรม	๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความ ทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ ข้ามเขตแดน เพื่อ สนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมีมุ่ง เป้าที่การเข้าถึงได้ใน ราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน
		๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวล รวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสถานะแวดล้อมของประเทศ และให้ เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
		๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถ จ่ายได้ให้แก่ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศ กำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและ ตลาด
		๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิด ความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยี และ กระบวนการทางอุตสาหกรรมที่ สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละ ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
		๙.๕ เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทาง เทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศ กำลังพัฒนา และให้ ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่ม จำนวนผู้ทำงานวิจัยและ พัฒนาต่อประชากร ๑ ล้านคนและการใช้จ่ายใน ภาคสาธารณะและเอกชนใน การวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น
		๙.๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทาน ใน ประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนา น้อยที่สุด ประเทศ กำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนา ที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก
		๙.๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม ภายในประเทศใน ประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อม ทางนโยบายที่ นำไปสู่ความ หลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่ม มูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์
		๙.๘ การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายาม ที่จะ จัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถ จ่ายได้สำหรับ ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๐	ลดความไม่เท่าเทียม ทั้งภาค ภายในประเทศและ ระหว่าง ประเทศ	๑๐.๑ ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากร ร้อย ละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายใน ปี ๒๕๗๓
		๑๐.๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและ การเมือง สำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทาง ร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทาง เศรษฐกิจหรืออื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๐.๓ สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของ ผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่ เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบายและการกระทำที่ เหมาะสมในเรื่องนี้
		๑๐.๔ เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการ คุ้มครอง ทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง
		๑๐.๕ พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบัน การเงินของโลกและเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบ ดังกล่าว
		๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลัง พัฒนาใน การตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่าง ประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ รับชอบและชอบธรรมมาก ขึ้น
		๑๐.๗ อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วย ความ สงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบและมีความรับผิดชอบ รวมถึง ผ่านทางการ ดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและ จัดการที่ดี
		๑๐.๘ การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายาม ที่ จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามาร ถจ่ายได้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายในปี ๒๕๖๓
		๑๐.๙ ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับ ประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไป ตาม ความตกลงองค์การการค้าโลก
		๑๐.๑๐ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ และการ ไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยัง รัฐที่มี ความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาน้อย ที่สุด ประเทศ ในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และ ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มี ทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและ แผนงานของประเทศเหล่านั้น
		๑๐.๑๑ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้ อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และจัดการชำระ เงินระหว่าง ประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๑	ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐาน ของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทานและความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างครอบคลุมและยั่งยืน	๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการ พื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัยและในราคาที่ สามารถจ่ายได้และยกระดับ ชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๑.๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่ สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ใน สถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และ ผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและ ยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๑.๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติของโลก
		๑๑.๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการ สูญเสีย โดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการ ของเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและ เข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชราและผู้มีความ บกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๑.๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมใน ทางบวก ระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความ แข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค
		๑๑.๙ ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของ มนุษย์ ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อ นำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลด ผลกระทบและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิ ต้านทานต่อภัยพิบัติและให้พัฒนา และดำเนินการตามการบริหารความ เสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการ ดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓
		๑๑.๑๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือ ทาง การเงินและวิชาการ ในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้ วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๒	สร้างหลักประกันให้ มีแบบ แผนการ บริโภคและการผลิต ที่ยั่งยืน	๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปีว่าด้วย การผลิต และการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศ พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของ ประเทศกำลังพัฒนา
		๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมี ประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๒.๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลด การสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลัง การเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๒.๔ บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือ ระหว่าง ประเทศที่ตกลงกันแล้วและลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่ อากาศ น้ำและดิน อย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมี ต่อสุขภาพของมนุษย์และ สิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓
		๑๒.๕ ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำ กลับมาใช้ ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนว ปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจร การรายงานของ บริษัทเหล่านั้น
		๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืนตาม นโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ
		๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและ ความ ตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๒.๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีด ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบ การผลิต และการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น
		๑๒.๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบ ผลกระทบของ การพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรม และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
		๑๒.๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่ การบริโภค ที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทาง การตลาดโดยให้ สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับ โครงสร้างภาษีและเลิก การอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในทีที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความ จำเป็นและเงื่อนไขที่ เจาะจงของ ประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบ ทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนา ของประเทศเหล่านั้นในลักษณะ ที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับ ผลกระทบ

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๓	ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้นผ่านการควบคุมการปล่อยแก๊สและการส่งเสริม การพัฒนาพลังงานทดแทน	๑๓.๑ เสริมภูมิคุ้มกันด้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ
		๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศใน นโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ
		๑๓.๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถ ของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า
		๑๓.๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้ จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็น ของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้ กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่ โดยเร็วที่สุดผ่าน การให้ทุน (capitalization)
๑๔	อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทาง ทะเลอื่น ๆ อย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรม บนแผ่นดิน รวมถึงขยะในทะเลและมลพิษจากสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘
		๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อ หลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิ ด้านทานและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดี และมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๖๓
		๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวม ถึง ผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ
		๑๔.๔ ภายในปี ๒๕๖๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยว และยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการ รายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไป ในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่ บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้น ที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุด ในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตาม คุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น
		๑๔.๕ ภายในปี ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่ บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๔		๑๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการ ปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่'เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับ ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบใน การเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก
		๑๔.๗ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทาง ทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่อง การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการท่องเที่ยว
		๑๔.๘ เพิ่มความรู้ ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการการสมุทร ศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูน ให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของ ประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะ ขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
		๑๔.๙ จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก
		๑๔.๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้น อย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศ ตามที่'สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการ อนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want
๑๕	ฟื้นฟู ปกป้อง และส่งเสริม การใช้ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการกลายสภาพเป็น ทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นที่ชุ่มน้ำ สภาพดิน และหยุดยั้งการ สูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบ นิเวศบนบกและในน้ำจัดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่าง ยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดย เป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓
		๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภท อย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่ม การปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓
		๑๕.๓ ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อม โทรมรวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็น ทะเลทราย ความแห้งแล้งและอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดินภายในปี ๒๕๗๓
		๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อ การพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
		๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และ ภายในปี ๒๕๖๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม
		๑๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริม การเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม
		๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์ พืช และสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์ สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย
		๑๕.๘ นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๖๓
		๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ เข้าไปสู่การวางแผน กระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓
		๑๕.a ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์ และใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
		๑๕.b ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่ การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับ ประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึง การอนุรักษ์ และการปลูกป่า
		๑๕.c เพิ่มทุนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้ การล่า และการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น
๑๖	สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและ ครอบคลุมที่เอื้อต่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและทุกคนสามารถเข้าถึงในทุก ระดับ	๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่ง ให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
		๑๖.๒ ขจัดการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก
		๑๖.๓ ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน
		๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ ถูกขโมยไปและต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓
		๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ
		๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสใน ทุก ระดับ
		๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการ ตัดสินใจ

เป้าหมาย	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
		๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล
		๑๖.๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มี สุตีบตรภายในปี ๒๕๗๓
		๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการ ปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและ ความตกลงระหว่างประเทศ
		๑๖.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำให้ผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถ ในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความ รุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม
		๑๖.๑๑ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๑๗	เสริมสร้างความแข็งแกร่ง ของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือ ระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ ยั่งยืน	๑๗.๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะ ระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา
		๑๗.๑๗ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ได้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิม เฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยการ ความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก
		๑๗.๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกล ยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน
		๑๗.๑๘ ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนา ที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและ เชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องราวได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานการณ์อพยพ ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓
		๑๗.๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัด ความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติใน ประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

เอกสารนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดทิศทางและภาพรวมของการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ก่อนที่จะมีการยกร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับสมบูรณ์ในขั้นต่อไป โดยเน้นการจัดทำแผนที่สามารถ "นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง"

วัตถุประสงค์หลัก: "เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน"

รูปแบบการพัฒนา: การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการ "ซ่อมและเสริมรากฐาน สร้างอนาคต" ซึ่งเป็นการเสริมสร้างรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคตการอ้างอิง ๑

จุดคานงัดหลัก: การเร่ง "เพิ่มผลิตภาพ (Productivity)" ให้เป็นคานงัดหลักของการพลิกโฉมประเทศ เนื่องจากเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น

เสาหลักการพัฒนา (๕ Pillars of Development): เพื่อผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้แก่

เสาหลักที่ ๑: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy): มุ่งเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตเดิม พร้อมทั้งยกระดับเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่

เสาหลักที่ ๒: การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector): มุ่งปฏิรูปการบริหารจัดการ โครงสร้าง และวิธีการทำงานของภาครัฐ รวมถึงการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อเป็นกลไกหลักในการยกระดับผลิตภาพ

เสาหลักที่ ๓: การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital): มุ่งส่งเสริมจำนวนประชากรรองรับการพัฒนา ปรับรูปแบบการจัดการศึกษา การพัฒนาทักษะแรงงาน และวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคง

เสาหลักที่ ๔: การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment): มุ่งจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การแก้ไขปัญหา PM ๒.๕ และการมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

เสาหลักที่ ๕: การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation): มุ่งลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และพัฒนาระบบนิเวศวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม

หลักคิณาทาง (Guiding Principles): เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดลำดับสิ่งที่จะต้องดำเนินการ ได้แก่

การมุ่งยกระดับ ผลิตภาพ (Productivity) ของประเทศ

การสร้างประโยชน์อย่าง ทั่วถึง (Inclusivity) แก่ประชาชน

การเสริมสร้างความสามารถในการ ปรับตัว (Adaptability) ให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง

การสร้าง ภูมิคุ้มกันและความมั่นคง (Immunity) ให้สามารถรองรับต่อความผันผวน

๒.๓.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด/ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มที่ ๕ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ) ซึ่งเป็นแผนที่จะกำหนดเป้าหมาย และทิศทางการดำเนินงานของแต่ละภูมิภาคในประเทศ ซึ่งในส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น ได้มีการกำหนดเป้าหมาย "การพัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง" ผ่านแนวทางการขับเคลื่อนสำคัญ ๖ ด้าน ดังนี้

(๑) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน:

พัฒนาแหล่งน้ำ เพิ่มปริมาณการกักเก็บ ผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ พัฒนา

ระบบส่งและกระจายน้ำและบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

(๒) แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ:

พัฒนาอาชีพ และรายได้ของคนยากจน พัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตสำนึก พัฒนาศักยภาพ ทักษะ พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรค พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก และการอำนวยความสะดวก ลดความเหลื่อมล้ำ

(๓) สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา

ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม: พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกรรายย่อย พัฒนาทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าว หอมมะลิ ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ พัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ สนับสนุนธุรกิจ SMEs Startup พัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าเพื่อก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลาง จังหวัด พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และสนับสนุนการศึกษาวิจัย

(๔) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ: พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรม ส่งเสริม การท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน

(๕) ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่: เร่งพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและ EEC พัฒนาโครงข่าย ระบบการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพ

(๖) พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากร พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน และเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการ สำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคม สมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒.๓.๕ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครพนม

วิสัยทัศน์จังหวัดนครพนม "เมืองน่าอยู่ ประตูลู่เศรษฐกิจสู่อนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง" โดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตและรายได้ของประชาชน ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เพื่อผลักดันจังหวัดให้เติบโตอย่างเป็นรูปธรรม เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนครพนม ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) : “นครพนมเมืองแห่งความสุขและการเรียนรู้ เคียงคู่เศรษฐกิจสีเขียว”

๒. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด : “เมืองน่าอยู่ ประตุเศรษฐกิจสู่อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนครพนม : “ประชาชนมีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น (GPP Per Capita) ร้อยละ ๓” (ฐานปี ๒๕๖๔ = ๘๗,๑๒๒ บาท/คน/ปี)

๔. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด บ ประเด็น ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพทางการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาการค้าและการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างสุขอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๕. วัตถุประสงค์ของแต่ละประเด็นการพัฒนา

๕.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ วัตถุประสงค์ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสามที่สุดใอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๕.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ วัตถุประสงค์ “คุณภาพชีวิตเกษตรกรดีขึ้น ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสู่วิถีเกษตรที่ยั่งยืน”

๕.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ วัตถุประสงค์เพื่อ “เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนและการลงทุน ประตุเศรษฐกิจสู่อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๕.๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ วัตถุประสงค์เพื่อ “สังคมน่าอยู่ คุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน”

๕.๕) ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ วัตถุประสงค์เพื่อ “เมืองแห่งความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย”

๕.๖) ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ วัตถุประสงค์เพื่อ “นครพนมเมืองพัฒนาที่ไร้มลพิษและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดันแบบการบริหารจัดการแห่งอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เชื่อมโยงพื้นที่ชุ่มน้ำโลก”

การบริหารจัดการจังหวัด ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ วัตถุประสงค์เพื่อ “บุคลากรมีคุณภาพ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ทำงานอย่างคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้”

๖. เป้าหมายและตัวชี้วัด (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

๖.๑ เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพทางการท่องเที่ยวและบริการ ๒ ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๒๓

๒) ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๒๖

๖.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) ร้อยละของหน่วยการผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้น -ด้านพืช -ด้านปศุสัตว์ -ด้านประมง ร้อยละ ๑๔

๒) จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแปลง/ฟาร์มทางการเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP (พืช /ปศุสัตว์/ประมง) ๑๒๐แปลง/ฟาร์ม

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแปลง/ฟาร์ม ทางการเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์(ข้าวหอมมะลิ) ระยะปรับเปลี่ยนและอินทรีย์ร้อยละ ๗๐

๔) จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการแปรรูปสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม(ชนิดผลิตภัณฑ์) ร้อยละ ๗

๕) เกษตรกรได้รับการอบรมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยการลดการใช้สารเคมีทางการเกษตรไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย/ปี ๔ ปี ๔,๐๐๐ ราย

๖.๓ เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาการค้าและการลงทุน

๑) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐

๒) มูลค่าการค้าผ่านแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔๐

๓) มูลค่าการค้า การลงทุน และการบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐

๔) ร้อยละของจำนวนผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพที่สามารถทำธุรกิจส่งออกได้ร้อยละ ๒๐

๕) ร้อยละของจำนวนผู้ประกอบการที่มาลงทุนในพื้นที่จังหวัดนครพนมร้อยละ ๙

๖.๔ เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน

๑) ลดอัตราการป่วยด้วยโรคเรื้อรังรายใหม่

๑.๑ อัตราการป่วยด้วยโรคเบาหวานรายใหม่ลดลง ร้อยละ ๑๕

๑.๒ อัตราป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงรายใหม่ลดลง ร้อยละ ๗.๕

๒) สถานพยาบาลผ่านการรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน

๒.๑ ร้อยละของโรงพยาบาล ที่ผ่านการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานร้อยละ ๑๐๐

๒.๒ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ระดับ ๕ ดาว ผ่านการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานร้อยละ ๑๐๐

๓) ร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยวัดจากคะแนน O-Net , N-Net , V-Net ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนนักเรียนมีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๙

๔) ร้อยละของผู้ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศร้อยละ ๖๐

๕) ร้อยละของครูผู้ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่ได้รับการพัฒนาด้านทักษะการคิดเพื่อชีวิตที่สำเร็จ

๖) คนพิการในวัยเรียน (๓-๑๘ ปี) ได้รับบริการทางการศึกษาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕

๗) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงที่เพิ่มขึ้นและได้มาตรฐานร้อยละ (๑,๑๒๘ หมู่บ้าน)ร้อยละ ๗๕

๘) ระดับความสุขของคนนครพนมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๘.๕ ตามเกณฑ์ จปฐ.ร้อยละ ๓๔

๙) ร้อยละของปัญหาด้านสังคมของผู้สูงอายุลดลง (๔ มิติ ได้แก่ สุขภาพร่างกาย เศรษฐกิจ สังคม การปรับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม) ร้อยละ ๖๐

๑๐) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเข้าถึงบริการภาครัฐด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ไฟฟ้า ประปา ถนน ลานกีฬา) ร้อยละ ๒๐

๖.๕ เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านสีขาวปลอดยาเสพติด ร้อยละ ๕ ต่อปี (ค่าพื้นฐาน = ๕๓๔) ร้อยละ ๖๔๒

๒) ร้อยละการจับกุมผู้กระทำความผิดตามคดีอาญา ๒ กลุ่ม

๒.๑ คดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศเฉลี่ยร้อยละ ๘๐

๒.๒ คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเฉลี่ยร้อยละ ๖๐

๓). ร้อยละของการเพิ่มศักยภาพชุมชน/หมู่บ้านด้านการรักษา ความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงชายแดน ร้อยละ ๘๕ (ค่าพื้นฐาน = ๑๑๘) ร้อยละ ๑๐๐

๔). ร้อยละของความขัดแย้งระหว่างประเทศเพื่อนบ้านที่เกิดขึ้นที่สามารถแก้ไขปัญหาลงมือ ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี

๕) ร้อยละของอาสาภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในชุมชน ร้อยละ ๘๐

๖.๖ เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) จำนวนของพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ ไร่ /ปี ๔ ปี ๑๖,๐๐๐ ไร่

๒) มีชุมชน/โรงเรียนต้นแบบของการคัดแยกขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น ๑๒ แห่ง/ปี (๑๒ อำเภอ) ๔ ปี ๔๘ แห่ง

๓) สถานศึกษาในจังหวัดนครพนมสมัครเข้าร่วมสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ระยะ ๔ ปี ร้อยละ ๓๐

๔) ส่วนราชการในจังหวัดนครพนมสมัครเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ระยะ ๔ ปี ร้อยละ ๓๐ ระยะ ๔ ปี ร้อยละ ๖๐

๕) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสมัครเข้าร่วมฐานทรัพยากร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

๖) จำนวนเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๐๐ คน/ปี ๔ ปี ๑,๒๐๐ คน

๗) จำนวนพื้นที่ชลประทานที่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓,๕๐๐ ไร่/ปี ๔ ปี ๑๔,๐๐๐ ไร่

๗. แนวทางการพัฒนา ๕ แนวทาง ดังนี้

แนวทางการพัฒนาที่ ๑. ด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้จังหวัดโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ควบคู่กับการส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุน SMEs ในท้องถิ่น, ระดับประเทศ และระหว่างประเทศในด้านที่จังหวัดมีศักยภาพ คือ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ การค้าชายแดนและการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง

๑.๒ การพัฒนาเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คนหนุ่มสาวหันมาประกอบอาชีพในภาคเกษตรและส่งเสริมในระดับต่ำไปสู่จังหวัดที่ประชาชนมีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงพัฒนาความยากจน โดยยึดหลักการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และใช้นวัตกรรมโดยยึดหลักการพัฒนาแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนาที่ ๒. ด้านสังคม

๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพดี ได้รับโอกาสทางการรักษาพยาบาลที่ได้มาตรฐาน ยกระดับไปสู่การรองรับสังคมผู้สูงอายุ

๒.๒ ส่งเสริมให้มีการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาจากหลักสูตรและสถานศึกษา คุณภาพสูง

๒.๓ ส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพและที่มีหลักประกันการดำรงชีวิตที่มั่นคง

๒.๔ ส่งเสริมการใช้หลักศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นแกนการขับเคลื่อนสังคม

๒.๕ ประชาชนมีสุขภาพดี มีโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีอาชีพ มีรายได้ และหลักประกันที่มั่นคง โดยใช้หลักศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น และยึดหลักธรรมาภิบาลในการขับเคลื่อนไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี

แนวทางการพัฒนาที่ ๓. ด้านความมั่นคง : เสริมสร้างให้ชุมชนเข้มแข็ง พื้นที่ชายแดนปลอดภัย ปราศจากภัยคุกคามทุกประเภทด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย สร้างสังคมสันติสุขและมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : เพื่อมุ่งสู่การเป็น “เมืองพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมปลอดภัย การบริหารจัดการต้นแบบแห่งอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง” ด้วยการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

แนวทางการพัฒนาที่ ๕. การบริหารจัดการ : มุ่งเน้นการพัฒนาเพิ่มสมรรถนะบุคลากร กระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และบูรณาการระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เอกชน และประชาชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ไทยแลนด์ ๔.๐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาลขององค์กร เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

แผนงาน มี ๓๒ แผนงาน ตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด ๖ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ มี ๔ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า และมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว

แผนงานที่ ๒ ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเพณี ศาสนา ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

แผนงานที่ ๓ การบริหารจัดการและบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงในประเทศและต่างประเทศ

แผนงานที่ ๔ พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ มี ๔ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสินค้าทางการเกษตรที่เหมาะสม ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนงานที่ ๒.ส่งเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม และการจัดการตลาดสินค้าทางการเกษตร

แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมการดำเนินงานภายใต้โครงการพระราชดำริ

แผนงานที่ ๔.ส่งเสริมความร่วมมือด้านการเกษตรกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาการค้าและการลงทุน ๔ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน รองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางการค้าชายแดน ประตุเศรษฐกิจสู่อาเซียนและจีนตอนใต้-ตะวันออก

แผนงานที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายและความร่วมมือทางการค้า การลงทุนในประเทศภูมิภาคอาเซียนและจีนตอนใต้-ตะวันออก

แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมการค้าการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สู่อาเซียนและจีนตอนใต้-ตะวันออก

แผนงานที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ SMEs สู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างสุขอย่างยั่งยืน ๕ แผนงาน
ดังนี้

แผนงานที่ ๑ พัฒนาระบบสาธารณสุข

แผนงานที่ ๒ ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับคุณภาพการศึกษา

แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมและประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตและการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบบูรณาการ

แผนงานที่ ๔ พัฒนาระบบสวัสดิการ และความมั่นคงทางสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

แผนงานที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ครอบคลุมพื้นที่และได้มาตรฐานการให้บริการ(ถนน ไฟฟ้า ประปา ลานกีฬา)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การรักษาความมั่นคงและความสงบ ๔ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑ : เสริมสร้างความมั่นคงในหมู่บ้าน/ชุมชน

แผนงานที่ ๒ : เพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคง ชายแดนและความสงบเรียบร้อยในพื้นที่

แผนงานที่ ๓ : เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในหมู่บ้าน/ชุมชน

แผนงานที่ ๔ : การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านด้านความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการปลูกป่าในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่อนุรักษ์

แผนงานที่ ๒ สร้างเครือข่ายและพัฒนาความร่วมมือของชุมชน/โรงเรียน ให้มีความเข้มแข็ง มีวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อการคัดแยกขยะที่ต้นทางอย่างเป็นระบบ

แผนงานที่ ๓ เสริมสร้างองค์ความรู้ และการมีส่วนร่วมให้สถานศึกษาในจังหวัดนครพนมสมัครเข้าร่วมสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

แผนงานที่ ๔ เสริมสร้างองค์ความรู้ และการมีส่วนร่วมให้ส่วนราชการในจังหวัดนครพนมสมัครเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

แผนงานที่ ๕ เสริมสร้างองค์ความรู้ และการมีส่วนร่วมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสมัครเข้าร่วมฐานทรัพยากร

แผนงานที่ ๖ เสริมสร้างองค์ความรู้ จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานที่ ๗ อนุรักษ์และฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

การบริหารจัดการจังหวัด ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ๗ แผนงาน ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด ดังนี้

แผนงานที่ ๑ การจัดประชุมหารือเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับภาคส่วนต่างๆ ตามมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

แผนงานที่ ๒ การจัดประชุม ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ภ.

แผนงานที่ ๓ การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หรือพัฒนาประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

แผนงานที่ ๔ การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด ซึ่งเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ วรคดี ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

แผนงานที่ ๕ การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

แผนงานที่ ๖ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ภาคส่วนต่างๆ เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน รวมทั้งเพื่อสนับสนุนในการขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผน

แผนงานที่ ๗ การติดตามประเมินผล

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด(KPIs)	จำนวนโครงการ
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ก่อสร้างถนน ร้างระบายน้ำและสิ่งสาธารณูปโภคให้ทั่วถึงและได้ มาตรฐาน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	๙๑
		๒. มีพื้นที่กักเก็บน้ำที่ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในการอุปโภคบริโภค	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	๒๘
		๓. ยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนให้ดีขึ้น	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	๙๗
๒	การพัฒนาด้านการเกษตร เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ ได้ มาตรฐานและการส่งเสริมกิจกรรมด้านการเกษตรให้กับประชาชน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	๑๕
๓	การพัฒนาด้านการศึกษา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๑.ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษา การส่งเสริมเด็ก สตรี ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุคนพิการและผู้ติดเชื้อเอชไอวี ให้ได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึง ให้ การช่วยเหลือ สงเคราะห์ อย่างเหมาะสมและเท่าเทียม	จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ	๘๐
		๒. ส่งเสริมอาชีพและพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคมและบริการด้านสาธารณสุข	จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ	๑๖๙
๔	การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑.อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ	๙๕
๕	การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างจิตสำนึก ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ	๒๐
๖	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการบริการ	๑. บริหารงานโปร่งใส มี ประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่นและการให้บริการด้านต่าง ๆ	จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ	๗๐

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย(Targets)					
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
๑.การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	๑. ก่อสร้างถนน ร้างระบายน้ำ และสิ่งสาธารณูปโภคให้ทั่วถึงและ ได้ มาตรฐาน	๙๑	๒๕	๒๔	๑๘	๙	๑๕
	๒. มีพื้นที่กักเก็บน้ำที่ เพียงพอต่อ ความต้องการของประชาชนใน การอุปโภคบริโภค	๒๘	๖	๒	๖	๘	๖
	๓. ยกระดับคุณภาพชีวิต ของ ประชาชนให้ดีขึ้น	๙๗	๓๑	๒๑	๑๓	๑๗	๑๕
๒.การพัฒนาด้าน การเกษตร เศรษฐกิจและ การท่องเที่ยว	๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ ได้ มาตรฐานและการส่งเสริมกิจกรรม ด้านการเกษตรให้กับประชาชน	๑๕	๓	๓	๓	๓	๓
๓.การพัฒนาด้าน การศึกษา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์	๑.ให้การสนับสนุนและส่งเสริม กิจกรรมด้านการศึกษา การ สงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุคนพิการและผู้ดัดจริต เอตส์ ให้ได้รับสวัสดิการอย่าง ทั่วถึง ให้การช่วยเหลือ สงเคราะห์ อย่างเหมาะสมและเท่าเทียม	๘๐	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖
	๒. ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ สังคมและบริการด้าน สาธารณสุข	๑๖๙	๓๙	๓๒	๓๓	๓๒	๓๓
๔.การพัฒนาด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๑. สนับสนุน ส่งเสริมกีฬา อนุรักษ์ และสืบ สานศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิ ปัญญา ท้องถิ่น	๙๕	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙
๕.การพัฒนาด้านการ จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. ส่งเสริม สนับสนุนและสร้าง จิตสำนึกในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๒๐	๔	๔	๔	๔	๔
๖.การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการและการ บริการ	๑. บริหารงานโปร่งใส มี ประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการ พัฒนาท้องถิ่นและการให้บริการ ด้านต่าง ๆ	๗๐	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔
รวม		๖๖๕	๑๕๗	๑๓๕	๑๒๖	๑๒๒	๑๒๕

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐาน ตำบลหนองสังข์ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ต้องครอบคลุม การคมนาคม ระบบน้ำประปา และไฟฟ้า เพื่อสนับสนุน การเกษตรและการดำรงชีวิต ๑.ด้านการคมนาคมขนส่ง ถนนภายในหมู่บ้าน: สำรวจ เส้นทางลูกรังที่ยังไม่ได้ เป็น ถนนคสล. หรือถนนลาดยาง เพื่อ ปรับปรุงเป็นถนนคอนกรีตหรือ แอสฟัลต์ เส้นทางเกษตรกรรม: พัฒนา ถนนเชื่อมต่อแปลงเกษตรให้ ขนส่งผลผลิตได้สะดวกในฤดูฝน ท่อระบายน้ำ: ตรวจสอบจุดเสี่ยง น้ำท่วมขังและซ่อมแซม โครงสร้างที่ชำรุดและปัญหา สิ่งปฏิกูลอุดตันในท่อระบายน้ำ ๒.ด้านแหล่งน้ำและประปาเพื่อ อุปโภคบริโภคและเพื่อ การเกษตร: ขุดลอกแหล่งน้ำ สาธารณะและสร้างระบบสูบน้ำ ด้วยพลังงานทดแทน ประปาหมู่บ้าน: เพิ่มกำลังการผลิตและปรับปรุงคุณภาพ น้ำประปาให้สะอาดเพียงพอ ตลอดปีและการขยายเขตประปา ให้ทั่วถึง ๓.ด้านไฟฟ้าและเทคโนโลยี ไฟฟ้าสาธารณะ: ขยายเขต ไฟฟ้าส่องสว่างตามทางแยกและ จุดเสี่ยงภัย	ผลการวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนา พื้นที่เขตพื้นที่ตำบลหนองสังข์ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม แยกตาม หลักการวิเคราะห์ ได้ดังนี้ ๑.ด้านการคมนาคมขนส่ง -พื้นที่ยังมีถนนลูกรังรวมถึงถนนเพื่อ สัญจรเพื่อการเกษตร ที่มีการสัญจร ใหม่เกิดขึ้นจากเดิมคิดเป็นร้อยละ ๑๐ และที่ได้รับการปรับให้เป็น คสล.แล้ว ร้อย ๗๐ และถนนที่เป็นถนนลาดยางที่ ดำเนินโดยส่วนงานอื่นที่เกี่ยวข้องคิด เป็นร้อยละ ๒๐ -การระบายน้ำระบายได้ดีขึ้นเนื่องจาก มีการขยายเขตการวางท่อระบายน้ำได้ เพิ่มขึ้น มีการดำเนินการของปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของจำนวน โครงการที่ร้องขอ ๒.ด้านแหล่งน้ำและประปาเพื่อ อุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร -พื้นที่ทำการเกษตรมีการขุดลอกแหล่ง น้ำสาธารณะทั้งใช้ระบบสูบน้ำจาก แหล่งน้ำธรรมชาติและการขุดลอกที่ สร้างเพื่อให้มีน้ำเพียงพอต่อการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของแหล่งน้ำทุก ประเภทในพื้นที่ -มีการวางระบบประปาทั้งระบบ ประปาหมู่บ้านที่องค์การบริหารส่วน ตำบลหนองสังข์ให้การสนับสนุน งบประมาณก่อสร้าง และยังระบบ ประปาหมู่บ้านที่ได้รับการถ่ายโอน ภารกิจ สามารถให้บริการได้ครอบคลุม ทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหา คือ ระบบประปาชำรุดเนื่องจาก มีการใช้งานมานาน น้ำประปาขุ่น บ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อ ประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ ประปาของขององค์การบริหารส่วน ตำบลหนองสังข์ยังไม่สามารถที่จะผลิต เป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้อง ใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ อีกทั้งการวางระบบท่อแนวประปายัง ไม่ครอบคลุมทั่วถึงจำเป็นต้องมีการ ดำเนินการให้เรียบร้อย รวมทั้งการ ซ่อมแซมปรับปรุงระบบประปาที่ชำรุด เสียหายให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ	๑.ด้านการคมนาคมขนส่ง -เส้นทางลูกรังที่เกิดขึ้นใหม่ที่ยังไม่ได้มีการปรับให้ เกิดความสะดวกและได้มาตรฐาน ทำให้การเดินทางมีความยากลำบาก และไม่สะดวกต่อการขน ย้ายพืชผลทางการเกษตร -การระบายน้ำในพื้นที่ยังมีความ สะดวกมากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังมีผลกระทบและ เป็นปัญหาคือการอุดตัน ของท่อระบายน้ำเนื่องจาก การก่อสร้างทางน้ำที่ยังไม่ สมคักกับผิวดิน ๒.ด้านแหล่งน้ำและประปาเพื่อการเกษตร -ปัญหาและผลกระทบ ด้านแหล่งน้ำทาง การเกษตรและประปาใน ใช้อุปโภคบริโภคส่วนใหญ่ จะเป็นปัญหาของระบบ ประปาที่ต้องบำรุง ซ่อมแซม และการขยาย เขตประปายังไม่ถึง ๓.ด้านไฟฟ้าและเทคโนโลยีไฟฟ้า สาธารณะ -ผลกระทบด้านไฟฟ้าและ เทคโนโลยีไฟฟ้าสาธารณะ ที่ยังมีอยู่และที่อาจเกิดขึ้น ได้ ได้แก่การติดตั้งที่ใช้ งบประมาณในการ ดำเนินการที่มากขึ้น ต้นทุนสูง ดังนั้น จึงต้องมี แหล่งงบประมาณที่มาก พอเพื่อให้การดำเนินได้ อย่างครอบคลุมและทั่วถึง -การขยายเขตไฟฟ้าทั้ง เพื่อใช้ในครัวเรือนและ เพื่อการเกษตร ใช้ ระยะเวลาในการ ดำเนินการที่ สำนองและงบประมาณที่ ระบุได้อย่างชัดเจนไม่ รวดเร็วได้ตามความ ต้องการ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
			๓.ด้านไฟฟ้าและเทคโนโลยีไฟฟ้า สาธารณะ -ปัจจุบันระบบไฟฟ้าส่องสว่าง สาธารณะจัดให้เป็นการติดตั้งแบบ ระบบไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์คิด เป็นร้อยละ ๗๐ ทำให้ประหยัด ค่าใช้จ่ายในด้านพลังงานมากขึ้น -การขยายเขตไฟฟ้าในครัวเรือน หรือเพื่อการเกษตรเท่าที่อยู่คิดเป็น ร้อยละ ๙๐ เนื่องจากบางพื้นที่ หรือมีการขยายที่อยู่อาศัยหรือ ขยายการตั้งที่อยู่อาศัยใหม่ในพื้นที่ เรือนสวนไร่นาของตนเองทำให้การ ขยายเขตไฟฟ้าต้องมีการขยายเขต เพิ่มเติมอยู่เรื่อยๆ	
๒	การพัฒนาด้าน การเกษตร เศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว	ด้านการเกษตร วิเคราะห์ต้นทุนและปัญหา: สำรวจสภาพดิน และการขาด แคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรใน ฤดูแล้ง แนวทางพัฒนา: มุ่งเน้นการจัดทา และพัฒนาแหล่งน้ำ ส่งเสริม การเกษตรปลอดภัย และปรับปรุง ประสิทธิภาพการผลิตให้สอดคล้อง กับภูมิอากาศที่เปลี่ยนไป ด้านเศรษฐกิจ วิเคราะห์รายได้ชุมชน: ประเมิน การประกอบอาชีพหลักที่พึ่งพา ผลผลิตทางการเกษตรรายปี และ การสร้างมูลค่าเพิ่ม แนวทางพัฒนา: นำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้าง ความเข้มแข็ง พัฒนากลุ่มอาชีพ และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากใน ระดับตำบล ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์จุดเด่นพื้นที่: สำรวจทุน ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และ สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น แนวทางพัฒนา: ปรับปรุงภูมิทัศน์ และสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่ง ท่องเที่ยว เชื่อมโยงเส้นทาง คมนาคม และดึงดูดการมีส่วนร่วม ของชุมชนเพื่อสร้างรายได้เสริม	ด้านการเกษตร -สภาพที่ดินเขตพื้นที่ตำบลหนอง สังข์ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นบ่อบาดาล การขุดลอก แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ฝายหรือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ มีเพียง สำหรับทำการเกษตรคิดเป็นร้อย ละ ๙๐ ยังต้องมีการปรับปรุงและ จัดหาเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอ โดยรวมแล้วพื้นที่และแหล่งค่อยจะ อุดมสมบูรณ์ ไม่มีสภาวะการขาด แคลนน้ำทางการเกษตรมากนัก ด้านเศรษฐกิจ -การประกอบอาชีพทำนาเป็น อาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ ตำบลหนองสังข์ทำให้รายได้มาจากการ ขายข้าวเป็นหลัก และมีอาชีพ ทำสวน ทอผ้าเป็นอาชีพเสริมซึ่ง สร้างรายได้เสริมในระดับหนึ่ง ด้านการท่องเที่ยว -พื้นที่ตำบลหนองสังข์มีแหล่งท่อง ได้แก่ดอนตาทองซึ่งเป็น สวนสาธารณะสำหรับประชาชน ทั่วไปและนักท่องเที่ยวต่างถิ่น สามารถออกมาออกกำลังกายและเป็น ที่พักผ่อนหย่อนใจ และสำหรับเป็น สถานที่ใช้ในการจัดประเพณีแข่งเรือ ยาว ซึ่งเป็นประเพณีที่ประชาชนใน พื้นที่จัดเป็นประจำทุกปีที่ ประชาชนและนักท่องเที่ยวมา เที่ยวชมงานและเป็นโอกาสในการ สร้างรายได้ให้ประชาชนในชุมชน	ด้านการเกษตร -จากพื้นที่ที่ประชาชนทำ การเกษตรเป็นอาชีพหลัก ได้แก่ การทำนาและทำ สวน ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอ รายได้ จึงมาจากอาชีพ เสริมได้ การทอผ้า ซึ่งก็ยัง ไม่กว้างขวางเท่าที่ควร ซึ่ง สมควรที่จะต้อง ดำเนินการส่งเสริมอย่าง จริงจังและยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจ -รายได้ประชาชนมาจาก ทางเดียว รายได้เสริมไม่ ว่าจะเป็นทอผ้าทำได้ เฉพาะกลุ่ม รวมถึงการค้า ขาย ซึ่งขายของป่าตาม ฤดูกาล ทำให้รายได้ของ ประชาชนยังไม่คงที่ ด้านการท่องเที่ยว -แหล่งท่องเที่ยวประจำ ท้องถิ่น ยังไม่มี งบประมาณที่เพียงพอใน การดำเนินการปรับปรุง พัฒนาได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีพื้นที่ขนาดใหญ่ ทำให้การดูแลและ ปรับปรุงค่อนข้างใช้ งบประมาณที่มาก การ ดำเนินการจัดการให้ดีขึ้น มีสภาพที่สมบูรณ์เป็นไป อย่างเชื่องช้า

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๓	การพัฒนาทางการศึกษา สังคมและความมั่นคงของ มนุษย์	การมีส่วนร่วมของประชาชน - ใช้เวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อ สะท้อนปัญหาและความ ต้องการที่แท้จริง การบูรณาการแผนงาน : เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การ พัฒนาจังหวัดนครพนมและ อำเภอนาแก การประเมินจากสภาพจริง : -วิเคราะห์ข้อมูลทุนมนุษย์ ปัญหาปากท้อง และความ ปลอดภัยในชีวิต ด้านการศึกษา : ส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดการศึกษา ทั้ง ในและนอกระบบ รวมถึงการ พัฒนาศูนย์เด็กเล็กและแหล่ง เรียนรู้ในชุมชน ด้านสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ : -สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ดูแลกลุ่มเปราะบาง (ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส) และ การป้องกันปัญหาเสพติด	การมีส่วนร่วมของประชาชน -การจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านหรือตำบล ประชาชนในพื้นที่ที่มีบทบาทในการนำเสนอ ปัญหาและความต้องการของตนเองอย่าง ตรงไปตรงมา ทำให้เกิดความชัดเจน การบูรณาการแผนงาน -การบูรณาการแผนงานระหว่างท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ตามกระบวนการประสาน แผน มีกระบวนการส่งต่อโครงการเพื่อ ดำเนินการให้เกิดเป็นรูปธรรมและแก้ไข ปัญหาและสนองต่อความต้องการได้ หากแต่ปัจจัยระยะเวลาที่ไม้อาจกำหนดได้ ตามความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเงินอุดหนุน จากส่วนกลางต่าง ๆ ด้านการศึกษา -องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ได้ให้ การสนับสนุนด้านการศึกษาทุกด้านให้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กรวมถึงโรงเรียนในการ ให้การดูแล หากแต่บุคลากรที่มีความรู้ด้าน การบัญชีที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับงาน เบิกจ่ายหรืองานบัญชีของศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กยังอ่อนความรู้และยังไม่ทันต่อ สถานการณ์โลกปัจจุบัน ปัญหาการรวม ศูนย์เด็กเล็กที่ผู้ปกครองและผู้นำชุมชนยัง มีอิทธิพลไม่รับฟังเหตุที่สมควรและดำเนิน ได้ตามที่ควรจะเป็นเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดได้ บุคลากรทางการศึกษา/ผู้ดูแลเด็ก เล็ก ยังจำเป็นต้องได้รับความรู้ในด้าน ต่างๆ อีกมากเพื่อให้เกิดความชำนาญ ด้านสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ -การแก้ไขปัญหาต่างๆ ในด้านสังคมและ ความมั่นคงของพื้นที่ มีความเป็นไปตาม ระบบ การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ หรือการ ให้บริการด้านสังคมต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง และทันทั่วถึง การสนับสนุนเบี้ยหรือ สวัสดิการของรัฐไม่เกิดปัญหา รวมถึง ปัญหาเสพติดในพื้นที่ มีการป้องกันได้ ในระดับดี	การมีส่วนร่วมของ ประชาชน -ประชาชนให้ความสำคัญ ในการออกความคิดเห็น และเข้าใจในกระบวนการ ทำงานของการมีส่วนร่วม เสนอปัญหาและความ ต้องการ การบูรณาการแผนงาน -การบูรณาการแผนงาน ขององค์กรปกครองส่วน ด้านการศึกษา -ทำให้กระบวนการ เบิกจ่ายหรือการผลัก งบประมาณมีความล่าช้าและ เกิดความผิดพลาดได้ง่าย ด้านสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ -การจัดสรรสวัสดิการได้ อย่างทั่วถึงตามระบบและ หลักเกณฑ์ที่กำหนด การ ให้ความช่วยเหลือได้ทันที ไม่ส่งผลกระทบที่ ร้ายแรงในพื้นที่ ไม่เคยมี การร้องเรียนเรื่องการให้ การช่วยเหลือหรือเยียวยา ผู้ประสบเหตุหรือประสบ ภัยในด้านต่าง ๆ
๔	การพัฒนาด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	การสำรวจและจัดเก็บข้อมูล : -ค้นหาปราชญ์ชาวบ้านและผู้รู้ ในชุมชนรวบรวมรายการ ประเพณี อิตลีสบสอง และความ เชื่อท้องถิ่นบันทึกองค์ความรู้ ภูมิปัญญาพื้นที่บ้าน เช่น การ ทอผ้าหรือการจักสาน	การสำรวจและจัดเก็บข้อมูล -พื้นที่ตำบลหนองสังข์ มีทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ผ่านการปกครองมาหลายรุ่น หาก ข้อมูลดั้งเดิมที่จำเป็นต้องสืบเสาะเพื่อ รวบรวมเป็นประวัติหรือ ความเป็นมาของ แต่ละเรื่องราว ประเพณี หรือผู้ที่ปราชญ์ การริเริ่มของกิจกรรมประเพณีต่างๆ จำเป็นต้องค้นหาและใช้เวลาเพื่อจัดเก็บ ข้อมูลดังกล่าว และที่สำคัญได้รับความ ร่วมมือจากชาวบ้าน	การสำรวจและจัดเก็บ ข้อมูล -การจัดเก็บใช้เวลาในการ รวบรวมข้อมูลเนื่องจาก ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็น ผู้สูงอายุในการณีการหา ข้อมูลที่ผ่านมาเป็นระยะ เวลานานแล้วทำให้ล่าช้า ได้

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
		การวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็ง (SWOT Analysis) : -ประเมินว่าทุนทางวัฒนธรรมใดกำลังจะสูญหาย มองหาโอกาสในการนำวัฒนธรรมสร้างรายได้หรือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ระบุอุปสรรค เช่น การขาดการสืบทอดจากคนรุ่นใหม่ การส่งเสริมและต่อยอด : -บูรณาการภูมิปัญญาเข้ากับหลักสูตรสถานศึกษาท้องถิ่น สนับสนุนการจัดงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยการออกแบบสมัยใหม่	การวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็ง (SWOT Analysis) : -จุดแข็ง : พื้นที่ตำบลหนองสังข์ มีต้นทุนทางวัฒนธรรมที่เด่นชัดและเข้มแข็งมีความร่วมมือกันและมีการสืบสานจารีตประเพณีอย่างยั่งยืน -จุดอ่อน : งบประมาณยังไม่เพียงพอในการดำเนินการให้ความยิ่งใหญ่และเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากกว่านี้ การส่งเสริมและต่อยอด -การจัดกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมอาชีพต่างๆ ของชุมชนในพื้นที่และประเพณีต่างๆ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ทุกปี แต่หากขาดการความจริงจังและยั่งยืนเท่าที่ควรเนื่องจากขาดแรงผลักดันเช่นการประชาสัมพันธ์และสื่อต่าง ๆ	การวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็ง (SWOT Analysis) -ไม่เกิดผลกระทบ แต่หากต้องส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น -งบประมาณที่ไม่เพียงพออาจทำให้การสืบสานอย่างต่อเนื่องเป็นไปได้ การส่งเสริมและต่อยอด -การส่งเสริมและต่อยอดประเพณีวัฒนธรรมทำได้โดยการนำทุนทางวัฒนธรรมมาผสมกับเทคโนโลยีการตลาดสมัยใหม่ และการมีส่วนร่วมของคนรุ่นใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ พร้อมกับรักษาแก่นแท้และจิตวิญญาณดั้งเดิมของท้องถิ่นไว้ให้คงอยู่สืบไป
๕	การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การประเมินสถานภาพทรัพยากรท้องถิ่น : -ตรวจสอบข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ (เช่น ลำน้ำเก่า) และพื้นที่สีเขียว การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ : -วิเคราะห์ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนครพนมและยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของประชาชน : -ใช้นโยบายขับเคลื่อนผ่านแผนชุมชนและการสร้างจิตสำนึกร่วมกัน เช่น โครงการปลูกป่าและการอนุรักษ์ธรรมชาติ การบริหารจัดการน้ำและพื้นที่เกษตร : -ดูแลรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมทางน้ำ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว : -ส่งเสริมกิจกรรมปลูกป่าและรักษาสมดุลระบบนิเวศในท้องถิ่น การจัดการขยะและมลพิษ : -ควบคุมและกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ	การประเมินสถานภาพทรัพยากรท้องถิ่น -พื้นที่ตำบลหนองสังข์มีเขตป่าไม้ที่ได้รับการดูแลและป่าชุมชนที่อนุรักษ์ไว้ในระดับดี เพื่อประโยชน์ชาวบ้านการหาของป่าและอนุรักษ์พันธุ์พืชหายากของพื้นที่ แต่หากได้รับการส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์อย่างต่อเนื่องจะทำให้พันธุ์หรือพืชหายากและพืชที่สามารถใช้เป็นสมุนไพรอย่างยั่งยืนและการส่งเสริมความรู้ของสรรพคุณของพันธุ์ไม้หรือพืชสมุนไพรต่าง ๆ การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ -จากการวิเคราะห์พื้นที่และกิจกรรมต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมเราสามารถเชื่อมโยงยุทธศาสตร์จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศได้อย่างสอดคล้อง ตามที่กำหนดไว้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชน -องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์มีการจัดกิจกรรมปลูกป่าเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะวันสำคัญเพื่อเฉลิมพระชนมพรรษาในหลวงพระราชินีรวมถึงวันสำคัญอื่นๆ ร่วมด้วยหน่วยราชการอื่นและประชาชนในพื้นที่	การประเมินสถานภาพทรัพยากรท้องถิ่น -ท้องถิ่น ยังมีพันธุ์ไม้ป่าที่หายากสมควรอนุรักษ์ และรวบรวมข้อมูลเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ ซึ่งทำให้ค้นพบสมุนไพรหายากได้อีกด้วย การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ -การพัฒนาด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถเชื่อมโยงกับและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัดและประเทศและนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นในทิศทางเดียวกัน

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	หลักกาวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
			การบริหารจัดการน้ำและพื้นที่ เกษตร -ตำบลหนองสังข์มีแหล่งน้ำตามทำ ธรรมชาติได้แก่อนองตาทองซึ่งเป็น แหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ และ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งมี แหล่งน้ำธรรมชาติที่มีจอกแหน ขึ้นตามผิวน้ำ ซึ่งเป็นปัญหาทำให้ สภาพแวดล้อมไม่สวยงาม จะต้อง ร่วมกันหลายภาคส่วนเพื่อทำความ สะอาดเป็นประจำทุกปี การจัดการขยะและมลพิษ -พื้นที่ตำบลหนองสังข์ มีการ จัดการบริหารขยะเป็นตาม นโยบายและการคัดแยกขยะอย่าง ถูกต้องตามขั้นตอนและขบวนการ การคัดแยกขยะ	การบริหารจัดการน้ำ และพื้นที่เกษตร -พื้นที่ตำบลหนองสังข์ ได้รับผลกระทบด้านการ จัดการน้ำไม่มาก พื้นที่ เป็นพื้นที่ทางการเกษตร มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่จัดสรรให้ เกษตรกร การจัดการขยะและ มลพิษ -มลภาวะทางอากาศใน เขตพื้นที่ตำบลหนอง สังข์ มีสภาวะทาง อากาศจากกลุ่มควันที่ ชาวบ้านเผาหญ้าเพื่อ เตรียมพื้นที่ทาง การเกษตรส่งผลให้เกิด สภาวะอากาศที่มลพิษ จากกลุ่มควัน
๖	การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการและการบริการ	การมีส่วนร่วม : เปิดโอกาสให้ ประชาชนในชุมชนร่วมสะท้อน ปัญหาและความต้องการ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ : เน้นการ บริการประชาชนให้รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ พัฒนาบุคลากร : เพิ่มทักษะ กาทำงานและการให้บริการแก่ เจ้าหน้าที่รัฐ ปรับปรุงกระบวนการทำงาน : ลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนเพื่อให้ ประชาชนติดต่อราชการได้ สะดวกขึ้น	การมีส่วนร่วม -ประชาชนในพื้นที่มีความเข้าใจ และให้ความร่วมมือกับการมีส่วน ร่วม การออกความคิดเห็นอย่าง เปิดเผย กล้าในการวิพากษ์วิจารณ์ การปฏิบัติงานของหน่วยงาน ราชการอย่างตรงไปตรงมา พัฒนาบุคลากร -องค์การบริหารส่วนตำบลหนอง สังข์มีการส่งบุคลากรเข้ารับการ ฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอในแต่ละ ภารกิจ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการ ปฏิบัติงาน ปรับปรุงกระบวนการทำงาน -องค์การบริหารส่วนตำบลหนอง สังข์มีการปรับกระบวนการในการ ปฏิบัติให้มีความกระชับและ รวดเร็วยิ่งขึ้น ประชุมบุคลากรเพื่อ ปรับทัศนคติในการทำงานให้ เป็นไปในแนวทางเดียวกันการ ปฏิบัติงานที่สอดคล้องกันเพื่อให้ เกิดความรวดเร็วในการให้บริการ และความช่วยเหลือเพื่อตอบสนอง ความต้องการของประชาชน	การมีส่วนร่วม -ทำให้การทำงานมี ความกระตือรือร้นและ ปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส พัฒนาบุคลากร -ข้าราชการพนักงาน ส่วนตำบลและบุคลากร ขององค์กรได้รับความรู้ และพัฒนาตนเองและ เกิดความชำนาญในการ ปฏิบัติตามภารกิจหน้าที่ ของตนเอง ปรับปรุงกระบวนการ ทำงาน -การปรับกระบวนการ ทำงานขององค์กรทำให้ งานมีระยะเวลาสั้นขึ้น กระชับ การแก้ไขปัญหา ได้รับการแก้ไขอย่าง รวดเร็ว

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น(Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ก่อสร้างถนน ร่องระบายน้ำ และสิ่งสาธารณูปโภคให้ทั่วถึงและได้มาตรฐาน	มีถนนที่มีประสิทธิภาพในการใช้สัญจร มีสิ่งสาธารณูปโภคได้สะดวกและทั่วถึง	กองช่าง
		๒. มีพื้นที่กักเก็บน้ำที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในการอุปโภคบริโภค	มีน้ำกักเก็บสำหรับอุปโภคบริโภคในครัวเรือนและเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ	กองช่าง
		๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น	ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	กองช่าง
๒	การพัฒนาด้านการเกษตร เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและการส่งเสริมกิจกรรมด้านการเกษตรให้กับประชาชน	มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	สำนักปลัด
			มีการส่งเสริมด้านการเกษตรและประชาชนได้รับความรู้ด้านการเกษตร	สำนักปลัด
๓	การพัฒนาด้านการศึกษา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๑.ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษา การสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุคนพิการและผู้ติดเชื้อเอชไอวี ให้ได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึง ให้การช่วยเหลือ สงเคราะห์อย่างเหมาะสมและเท่าเทียม	เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน สพฐ.ในเขตพื้นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตและการศึกษาที่ดีขึ้น	สำนักปลัด, กองสวัสดิการสังคมฯ-งานสาธารณสุข
		๒. ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและบริการด้านสาธารณสุข	กลุ่มอาชีพในพื้นที่มีการฝึกอบรมฝีมือหรือความรู้เพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้เสริมให้กับครัวเรือนและประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างครบถ้วน	สำนักปลัด, กองสวัสดิการสังคมฯ-งานสาธารณสุข
๔	การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑.อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนคนรุ่นใหม่ได้รับการสืบสานและถ่ายทอดจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นสืบทอด	สำนักปลัด-งานการศึกษาฯ
๕	การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประชาชนและเยาวชนได้รับการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสีเขียว	สำนักปลัด-งานสาธารณสุข
๖	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการบริการ	๑. บริหารงานโปร่งใส มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่นและการให้บริการด้านต่าง ๆ	การปฏิบัติงานได้รับการยอมรับและเกิดความโปร่งใส สร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชนในพื้นที่	สำนักปลัด-งานป้องกันบรรเทาสาธารณภัย